XXXV. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. JÚNIUS 28.

Ludas Matyi

AKTUÁLIS KÖNYV

Sajdik Ferenc rajza

Divatlevél helyett

Már a divatba is belegyűrűzik! Japánban az energiatakarékosság jegyében megtiltották a klímaberendezések bekapcsolását 28 fokos hőmérséklet alatt és e korlátozás ellensúlyozására „a kormányintézményekben példátlan újításként előírták a kihajtott ing, illetve a rövidujjú trópusi, úgynevezett szafari öltöny viselését. Az új divatot Ohira miniszterelnök és több minisztere mutatta be, ugyanakkor a nyakkendőgyárosok szövetsége tiltakozott az intézkedés ellen." (Idézet a tokiói jelentésből.) A hír vétele óta figyelem a tv-t, lesem a nyakkendő nélküli, kihajtott inges minisztereket. Nem is elsősorban Ohirát és munkatársait, hanem a mi minisztereinket és helyetteseiket, a hazai tanácskozások és ünnepségek más jeles munkás, paraszt és értelmiségi résztvevőit, továbbá a tv-kommentátorokat, akik – ritka kivételtől eltekintve a legperzselőbb kánikulában mind-mind kompletten felöltözve jelennek meg. Nálunk ugyanis még az a divat, hogy a tiszteletet, az ünnepélyességet, meg a fontosságot elsősorban nyakkendővel fejezzük ki. Még szerencse, hogy kevés a túl fiatal tisztségviselő, mert őket esetleg még meg kellene főzni, hogy főjenek meg. Holott nálunk a nyakkendőgyárosok szövetsége se tiltakoznék, mert ilyen nincs. Talán majd, ha lesz annyi klímaberendezésünk, hogy érdemes lesz korlátozni, minket is utolér ez a divat.

Mert, ha késve is, minden divatirányzat megjelenik itthon is. Ma még az is inkább csak külföldi divatprognózisokban olvasható, hogy újból hódít a strapabíróbb cipő és ezt ajánlják autósoknak is, akik világszerte kénytelenek a korábbinál többet gyalogolni meg tömegközlekedni a felemelt üzemanyagárak és az egyéb korlátozó intézkedések miatt. Most, hogy nálunk is újból növelték a benzin árát, egy autós ismerősöm elmondta, hogy szeretné csökkenteni a költségeit, de nem tudja, hogyan fogjon hozzá. Ajánlottam, állítsa le legalább a páros napokon a kocsit és járjon metrón. És ekkor bevallotta, hogy még sohasem látta a földalatti világot és nem is tudja, hogyan kell ott közlekedni. Elmagyaráztam neki. Arca elkomorult: „Hát ez ilyen komplikált?" És azóta is gyakran látom délután a Tanács körúton a legnagyobb tömegközlekedésben: amikor száz autó áll egy sorban.

Földi Iván

Mutamur

Állítólag a császárból szerzetessé lett férfiú, I. Lothár mondta először, de mindenképpen világszerte szállóigévé lett az idők változásáról szóló mondát. „Tempora mutantur et nos mutamur in illis – Változnak az idők s velük együtt mi is változunk." Mennyire másként, más szemmel – és más érzelmi reagálással olvassa az ember az emléktáblát, emléklapot is...

Felhozza például a siető embert a mozgólépcső a metró Deák téri mélyállomásáról s közben odapillant az immár múzeumi tárggyá lett emléktáblára, amely I. Ferenc József császár és király látogatásáról tudósítja az utókort a kontinens első földalatti vasútjának állomásán. A felszínen aztán, kilépve az üvegajtón, rápillant arra a márványtáblára, amely Petőfi Sándor egykori diák egykori iskolájának falán hirdeti annak a költőnek fényes emlékét, akit az orosz cárnak éppen Ferenc József sürgető hívására érkezett dzsidásai öltek meg a segesvári csatamezőn. Egy lépéssel odább Kossuth Lajos fiainak keresztelésére emlékeztet a tábla a templomfalon – a turini remete sohse bocsátott meg sokezer honvéd, az aradi tizenhárom, és Batthyány Lajos gyilkosának, ugyanennek a Ferenc Józsefnek.

A siető ember az aluljáró felé tart; ez a Deák téren van, a tér arról a Deák Ferencről kapta a nevét, aki Ferenc Józseffel, a Habsburgokkal való kiegyezés kigondolója és végrehajtója volt.

Aztán, mivel a Rákóczi út táján van dolga, elmegy a Bizományi Áruház Tanács körúti éremboltja előtt. Egy pillanatra megáll a kirakatnál, és elgyönyörködhet Horthy Miklós kormányzó eredeti aláírásában, egy jókora oklevélen. Mint a vitézi szék főkapitánya kanyarította oda a nevét egy vitézzé avatásról szóló okirat alá. 1924-ben egy tartalékos szakaszvezetőt „ütött és avatott" vitézzé, erről szól a papír.

Valamikor, nem is olyan nagyon régen, mindenki tudta, miféle figurája volt a magyar tegnapnak ez a Horthy. Azt is tudtuk, milyen társaság volt a vitézi szék, milyen középkori elgondolású szervezetbe tömörítette Horthy és társasága az első világháború néhányszáz vagy néhányezer volt katonáját. 1945-ben mint fasiszta szervezetet oszlatták fel...

Tempora mutantur... Most a vitézi oklevél százhúszért kapható a Tanács körúton.

Gárdos Miklós

Kopernikus

Őszintén fájlaljuk, kedves olvasónk ott Ingolstadtban, hogy felmondja a Ludas előfizetését. Egy kép zúdította fejünkre az ön haragját, egy vallásos tárgyú festmény, amelybe valaki belerajzolt egy útlevelet.

Kérdőre vontuk az illetékes szerkesztőt. Védekezett, visszavágott:

1. A „Fusizzon humort!" az olvasók rovata, az említett képmontázs is egy (névvel, címmel megjelölt) olvasó műve. Ilyet, s hasonlót, garmadával találunk minden héten a rovat postájában. Úgy látszik, az itthoni olvasók másként vélekednek, mint az ingolstadti levélíró.

2. Más a gúny és más a tréfa, a kettő között minden ép érzékű ember könnyen különbséget tud tenni.

3. Sehol a világon, ahol szabad a gondolat, nem tilalmas ma már ez a téma.

4. Különben is: nem azért hadakozunk a Ludasban az új tabuk ellen, hogy a régieket állítsuk vissza helyettük.

Mit tehetünk ezek után, kedves olvasó? Gondoltunk rá, hogy munkatársunknak kezébe rajzoljuk a munkakönyvét. De nem lehet: védett korban van. Ő is és a gondolati szabadság is.

Nem marad más: szólnunk kell a Postának, ne küldje ezentúl a Ludast az ön címére az NSZK-ba, Ingolstadtba, a Kopernikus strasse 19-be... Most látom csak, milyen pechesen választotta meg a lakóhelyét is. Utcájának névadója, az a bizonyos Kopernikus, ugyancsak gyanús figura. Ő volt az, ha jól tudom, aki alaposan átrajzolta a korábbi vallásos világképet...

Tessék mondani: elég az, ha lemond a Ludas előfizetéséről? Nem kellene sürgősen másik utcába is költöznie?

Radványi Barna

Betegbiztosítás

Az értelmező szótár szerkesztőinek – akár tetszik, akár nem – megfogalmazom a betegbiztosítás hetedik jelentését:

Betegbiztosítás: értsd: amikor egy betegnek biztosítjuk, hogy beteg marad, vagy még betegebb lesz, mint volt.

Példát is mondok rá, ahogyan az értelmező szótárban szokás: **Julis néni:** Külföldi gyógyszerért álltam a patika előtt három órán át, **biztosan attól vagyok olyan beteg!**

A betegbiztosítás fenti értelme abból a gyógyszertári rendelkezésből ered, hogy külföldi gyógyszert csak **erre kijelölt** patikák árusítanak. Az **erre** kijelöltekből viszont vannak **arra** kijelöltek, hogy **zárva** legyenek, hol az egyik kijelölt, hol a másik kijelölt.

A magyar gyógyszeripar – túlzás nélkül – világhírű. Ebből következik, hogy külföldi gyógyszert annak írnak fel, aki komolyan beteg valamiben, és speciális gyógyszert igényel a betegsége.

Némi ellentmondást látok abban, hogy **mennél betegebb** valaki, **annál fárasztóbban** jut a gyógyszeréhez. Nem leszek meglepődve, ha hallom, hogy a szívbetegek számára felírt külföldi gyógyszert ezentúl egy toronyház tizenhatodik emeletén fogja kiadni egy patika, és mindig abban a toronyházban, ahol a lift nem működik. A fejfájás külföldi gyógyszereinek árusítására az ózdi nagykohót jelölik ki, csapolás idején, az izomgyöngeség ellenszerét pedig úszva lehet átvenni a Szúnyog-szigeten.

Amíg ez a módja a külföldi gyógyszerek patikai árusításának, minden külföldi gyógyszerre – mellékhatásként – fel kellene tüntetni, hogy az érte való mászkálás és sorállás során agyvérzés, ájulás, sírógörcs és tudatborulás jelentkezhet. Továbbá javaslom az alábbi egészségügyi felvilágosító plakát megszövegezését minden patikába:

A KÜLFÖLDI GYÓGYSZER ÁRTALMAS MINDENKINEK, AKI BETEG!

Végül, de nem utolsósorban, egy javaslat az egészségügynek:

Írjunk fel külföldi gyógyszert a szimulánsoknak, a táppénzcsalóknak! Az álbetegeknek!

Tegyük kötelezővé a külföldi gyógyszer kiváltását! A beteglátogatók ellenőrizzék, hogy a „beteg", aki kiíratta magát, megvásárolta a felírt külföldi gyógyszert!

Majd meglátják: gyorsan elmegy a kedve az ilyen álbetegeknek a lógástól!

Külföldi gyógyszerrendeléssel a munkafegyelem erősítéséért!

Somogyi Pál

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Párizsból érkezett. A korosodó férfi felkeresi az orvost. Olyan szert kap, amely felerősíti a szervezetet, fiatallá varázsolja. Két hét elmúltával a páciens ismét felkeresi az orvost, méghozzá kitűnő hangulatban:

— Doktorom! A szer csodát művelt! Úgy érzem magam, mint a húszévesek!

Mire az orvos:

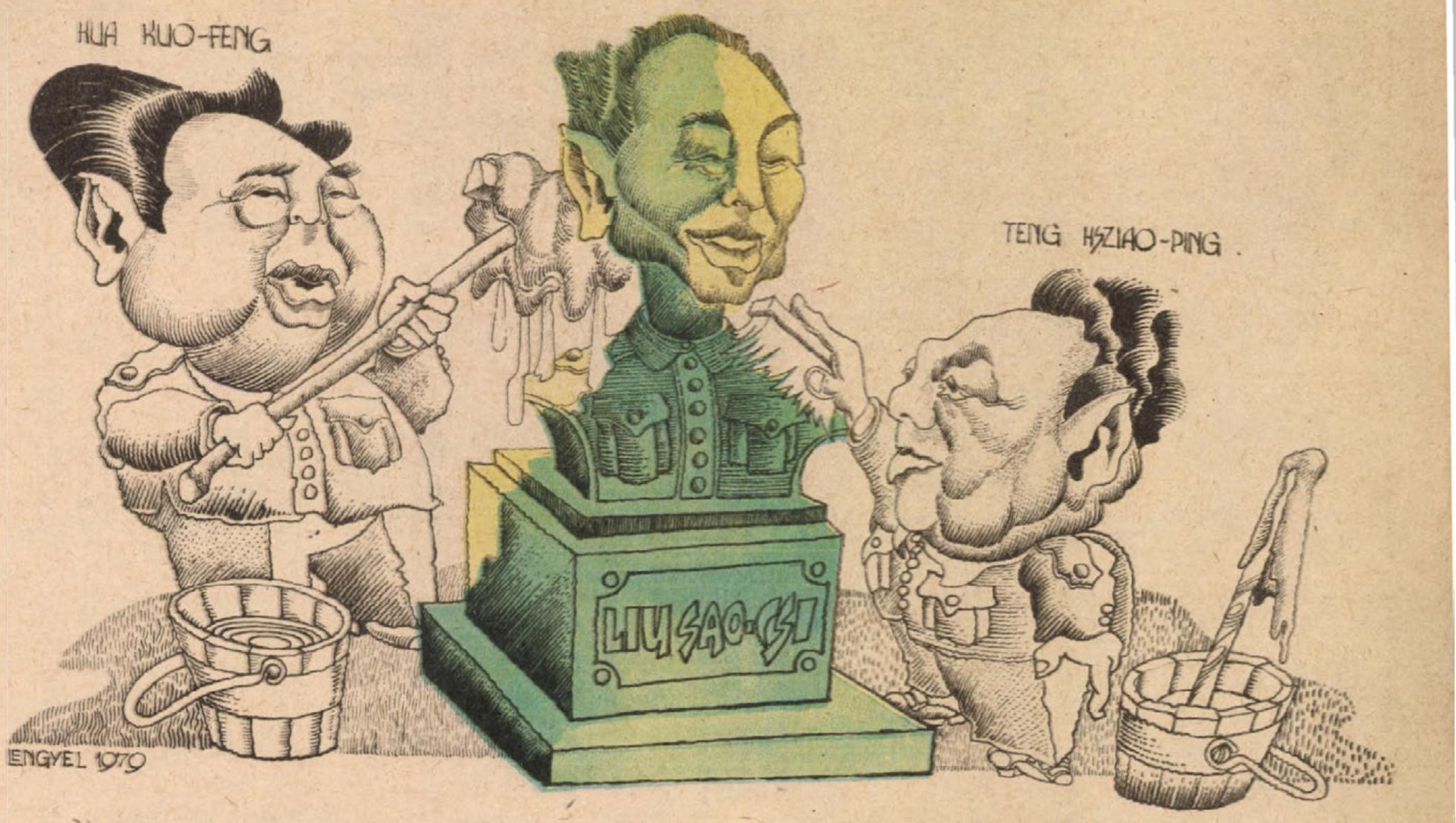
— Ennek őszintén örülök. Mit szól mindehhez a felesége?

— Semmit.

— Hogyhogy?

— Hát úgy, hogy azóta még nem voltam otthon...

KI LESZ A KÖVETKEZŐ?

tanuljunk kampányul

Mostanában idegen nyelvekben utazunk. Vagyis, hogy megindult a kampány: erőteljesebben kell tanulni és tanítani az idegen nyelveket. Merthogy ez kicsiny hazánk számára nagyon fontos.

Valaki úgy látszik ezt a dolgot hirtelen felismerte. Ez érdekes.

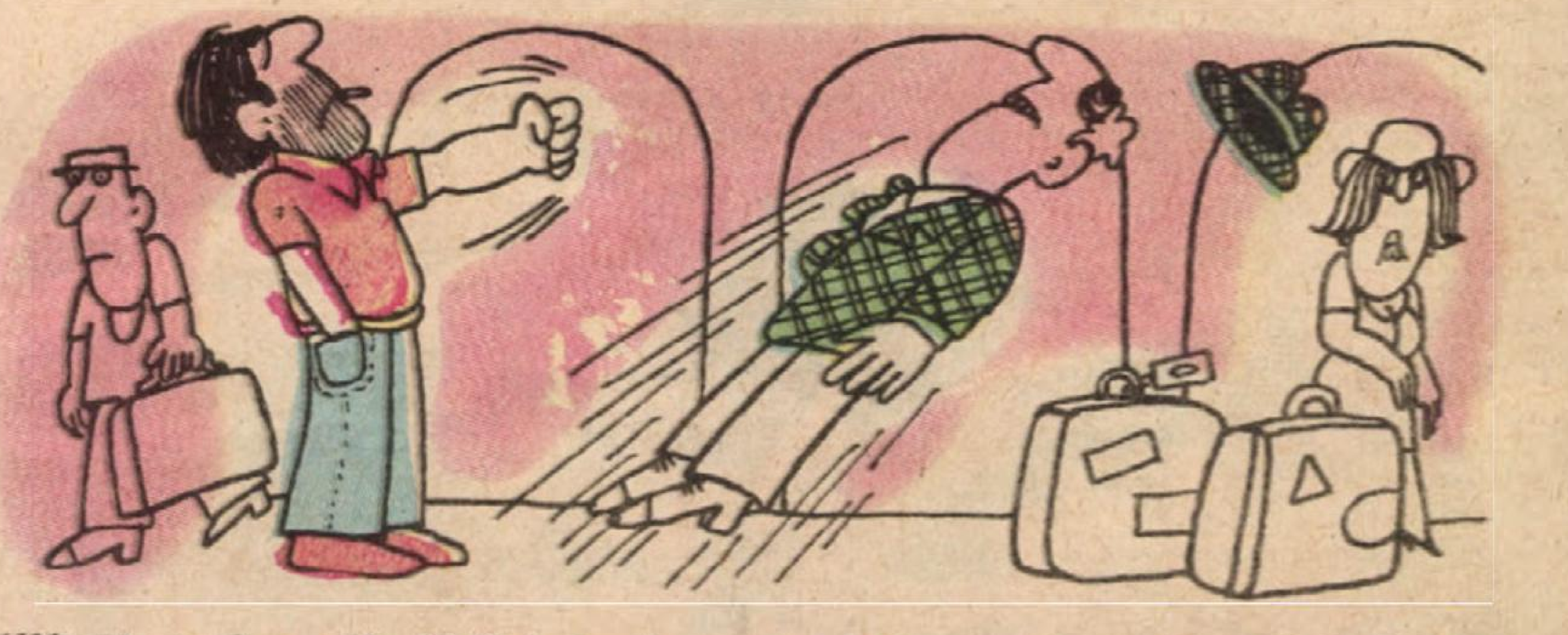
Elhatároztam, utánanézek a dolognak, mitől ez a nagy idegennyelvelés. Csak nem történt valami?

Illetékes helyen azt mondták, de igen, nagyon is történt. Vannak aggasztó jelenségek. Olyan jelzések futottak be, hogy nem tudunk elég jól idegen nyelveken.

Vastag dossziét vett elő. Ebben voltak a jelzések. Az aggasztóak.

— Tessék. Egy angol turistát tetten érték, amikor egy önkiszolgáló üzletből ellopott egy doboz aszalt szilvát. Elhurcolták a rendőrségre, törvényszéki hites tolmács segítségével kihallgatták. Megkérdezték tőle, mi szüksége volt az aszalt szilvára. Azt felelte, neki arra semmi szüksége sem volt, kifejezetten utálja az aszalt szilvát. Neki tolmácsra volt szüksége, hogy végre valakitől anyanyelvén megkérdezhesse, merre van az operaház.

— Másik botrányos eset. A Keleti pályaudvaron tettleg bántalmaztak egy szelíd amerikai turistát. A vendég aziránt érdeklődött, hol talál egy bőröndmegőrző rekeszt. Megállított egy hosszúhajú fiatalembert és addig kérdezgette: „box?", „box?", amíg a magyar fiú vállat vont és ütött.

— Jelzés külföldről. Egy magyar vezérigazgatót tűzoltók mentettek le egy felhőkarcoló tetejéről. Az illetőt Párizsba küldték nemzetközi tanácskozásra. Magyarunk az egészből egy szót sem értett, végigaludta a tanácskozást. Ám egyszer az elnök a nevén szólította, kérve, hogy fejtse ki hazája véleményét a hallottakról. Kiküldöttünk először halálosan megrémült, azután rosszullétet színlelt és kirohant a mosdóba. Az elnökség — aggódva a történtek miatt — utánament, a vezér kimászott a mellékhelyiség ablakán, s mikor a segélycsapat követte, kaszkadőrt megszégyenítő merészséggel egyik ablakpárkányról a másikra ugrott, végül alig tudták lehozni a huszonötödik emeleti tetőteraszról.

— Sajnos, az ifjúság vonalán sincs minden rendben. Itt van a következő eset. S. Z. gimnáziumi tanulót érettségi után egy szovjet család meghívta Moszkvába. A vendéglátók egy idő után levélben fordultak a magyar szülőkhöz és igen tapintatosan tudomásukra hozták, hogy gyermekükön furcsa tüneteket észlelnek. Bármit kérdeznek tőle — kér-e egy pohár vizet?, akar-e süteményt?, menjenek-e moziba? — a fiú rögeszmésen azt az egy mondatot hajtogatja: „kolhoznyica rábotájet v kolhoze", a kolhozistanő a kolhozban dolgozik. Mivel a fiú nyolc évig tanulta a nyelvüket, másra nem gondolhatnak, mint hogy pszichés zavarok léptek fel nála. Meg is kérdezték tőle, ne vigyék-e orvoshoz, de a fiú azt felelte: kolhoznyicá rábotájet v kolhoze.

Türelmesen végighallgattam az illetékest, aztán azt mondtam, hogy ezek ugyan riasztó esetek, de mégiscsak szélsőségesek és még mindig nem tudom, hogy mi indokolja a hirtelen fellobbant nagy nyelvtanulási kampányt.

— Az, uram, hogy kis ország vagyunk és kevesen beszélik a nyelvünket.

Magyarul, eddig nagy ország voltunk és sokan beszélték a nyelvünket.

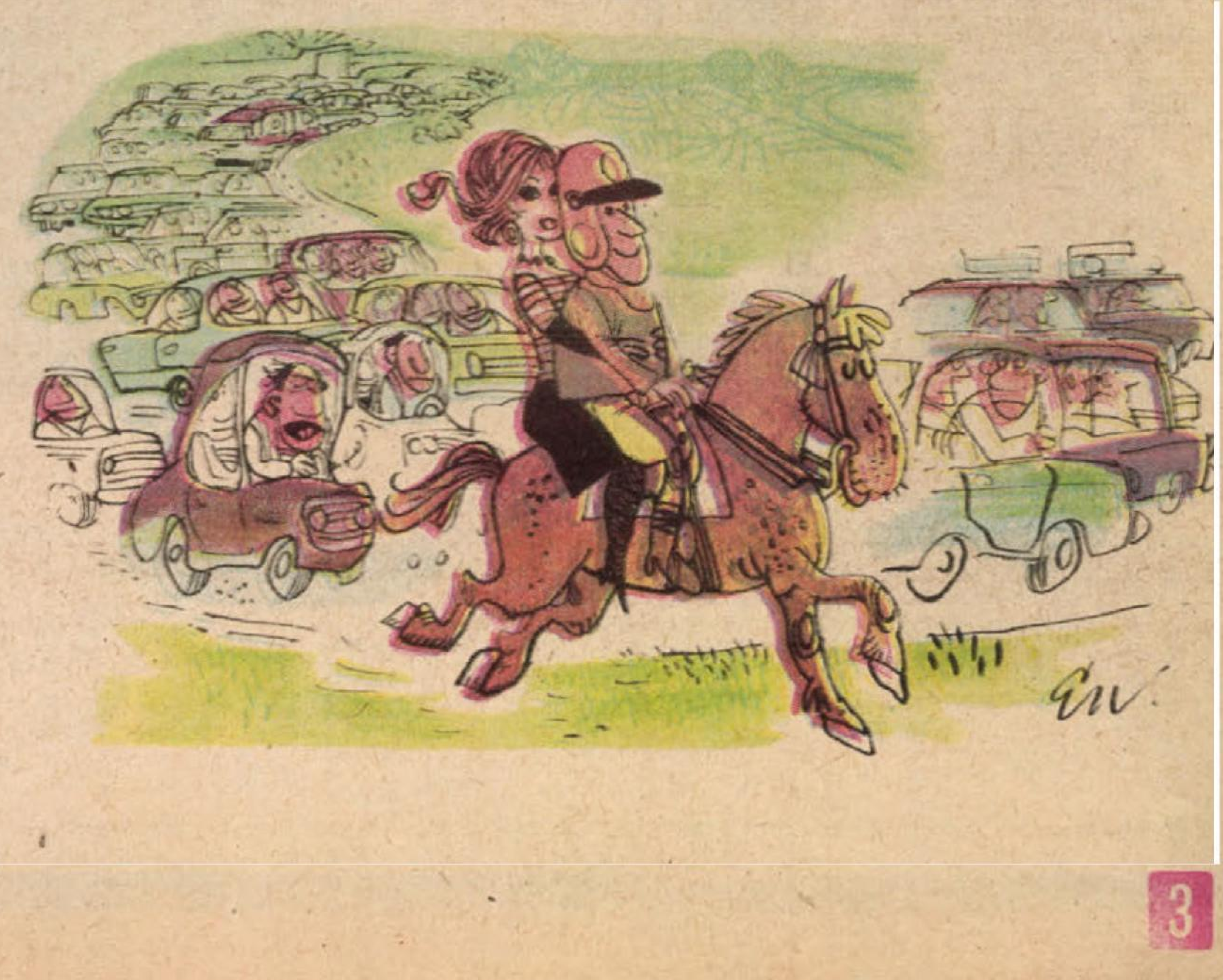
Sejtettem, hogy valami váratlan történt.

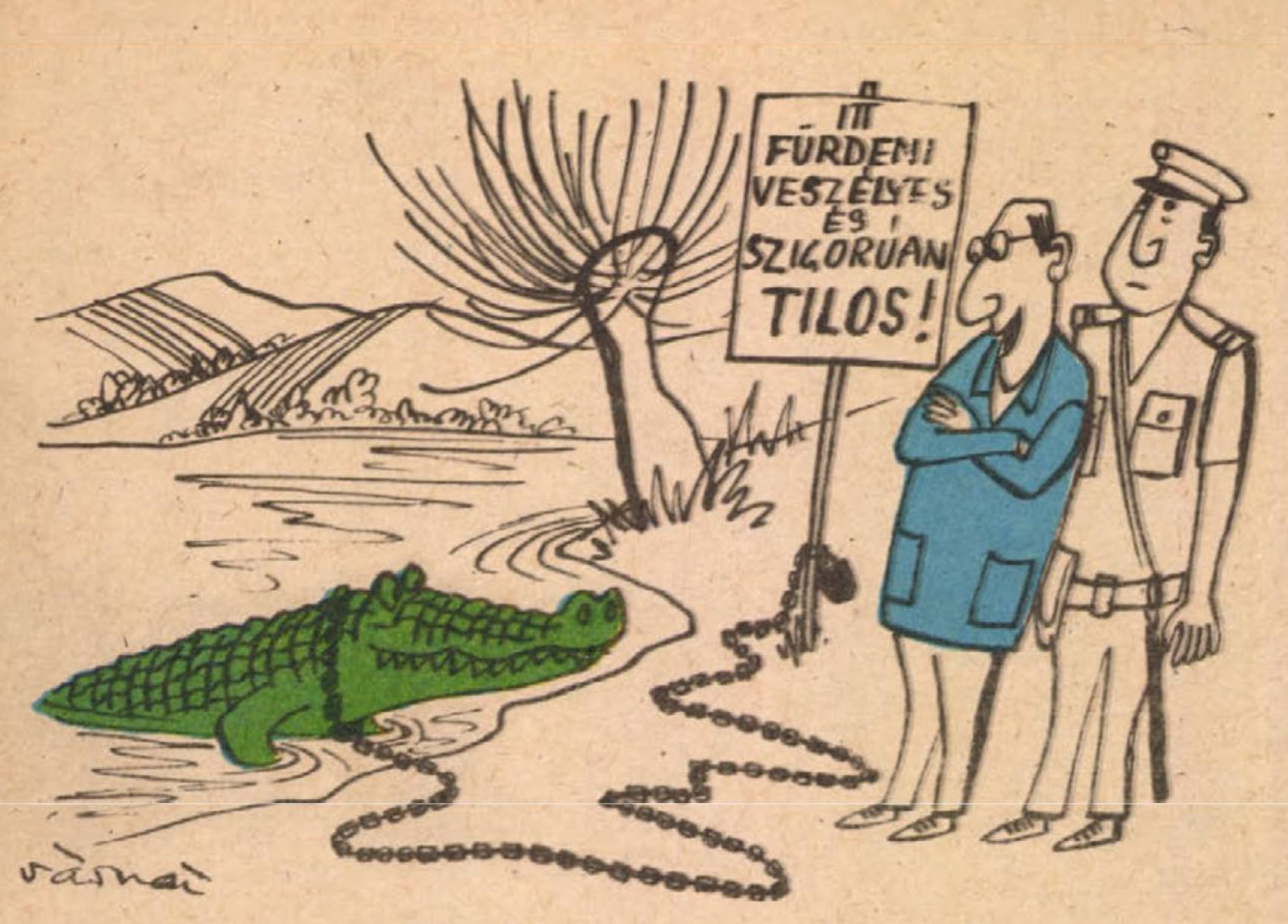
Novobáczky Sándor

ÚJ FOGALOM

AZ M–7-ESEN

– Ezután biztosan betartják a fürdési tilalmat...

SZÁRAZSÁG

– Hé! Locsoljon a vödrömbe egy kis vizet, nálunk nem folyik a csap.

Levélváltás a megelőzésről

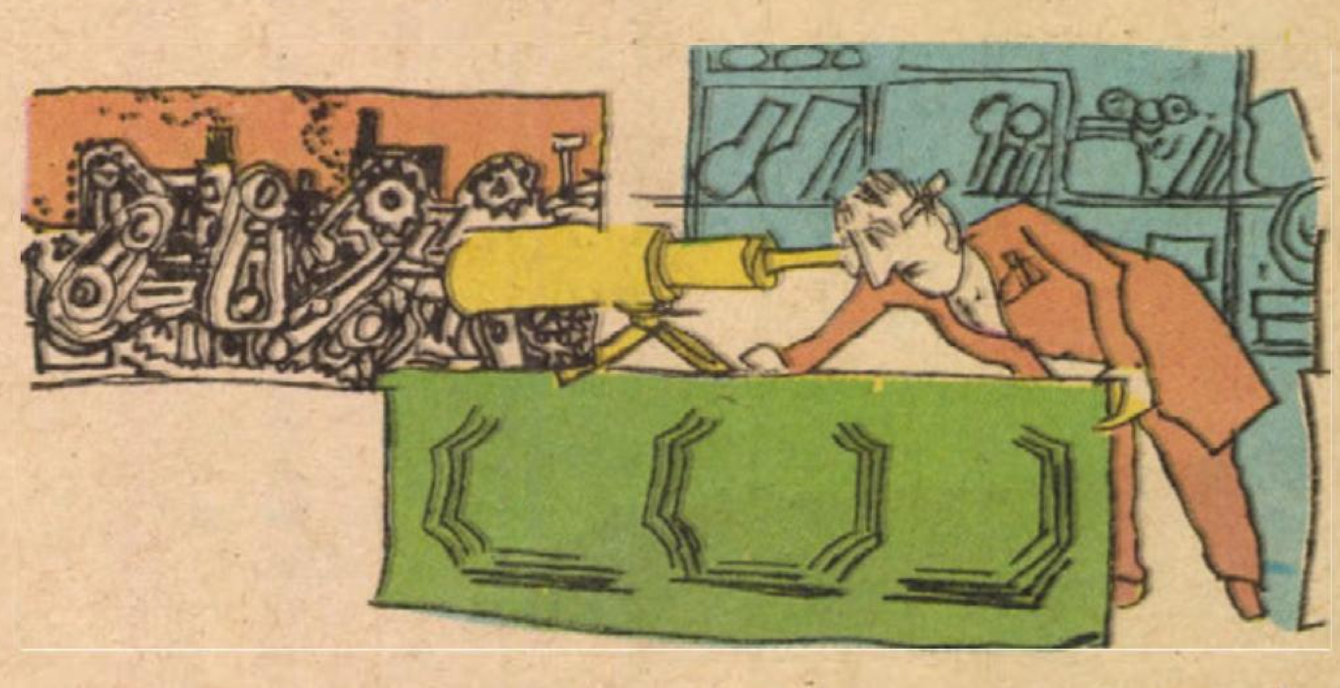
Kedves Szerkesztő úr!

A Népszavában olvastam a szigorított építésellenőrzésről. Ennek az a lényege, hogy az ellenőrzés azonnal felfüggesztheti a minőségi előírásoknak nem megfelelő, hibás építőipari munkát, és csak a hibák kijavítása után folytatható az építkezés. Hogyha a szigorított ellenőrzés jól működik, akkor a lakást vagy bármely más építkezést használatra készen, hibák nélkül kapják meg az építkezők — ha jól értelmezem a most már rendeletileg kimondott szigorítottságot. Okos intézkedés. Nem lehetne a szigorított ellenőrzést más szakmára is kiterjeszteni és ezzel a termelés és a gazdasági élet minden területén. megelőzni a hibákat? Nem lehetne a vezetőket és a beosztottakat egyaránt meggyőzni a szigorított ellenőrzés közérdekű fontosságáról?

Kedves Olvasónk!

De még mennyire, hogy lehetne! Hiszen, ha a szigorított ellenőrzés az építkezéseknél megvalósul, akkor befellegzett a végtelen hibajegyzékeknek és nem lesz mit javítani az elkészült épületeken. Csak magabiztos és bátor szakemberekre van szükség, akik intézkedni tudnak és mernek, nem félve attól, hogy intézkedésükért őket vonják felelősségre. Én már nagyon szeretnék egyszer arról hallani, hogy egy építkezésen leállították a munkát, mert az épületből kispórolták a cementet vagy hibásak a statikai számítások. A borsodi húskombinát például elkészült ugyan, de a javítási költségek több millióba kerültek és a vadonatúj üzem több hónapig nem üzemelt. A szigorított ellenőrzés elmulasztása miatt ezt is a KNEB vizsgálata derítette fel, tehát nem ok nélkül mondom, hogy bátor emberekre van szükség, különben gyávasággal vagy kényelmességgel az ellenőrzés már az elején hamvába hullik.

Az orvostudomány profilaxnak nevezi a betegségek megelőzésére alkalmazott sokféle módszert. Nyilván erre gondolnak az építőiparban is, de én mindig kételkedem a végrehajtás sikerében. Mégis bizakodom: első pesszimista gondolataimat az oszlatta el, hogy éppen most, a tévében nyilatkozatot hallottam a belkereskedelem elhatározásáról, ami a profilaxisnak egy sajátos módját kamatoztatná népgazdaságunk és a fogyasztó javára. A nyilatkozat szerint, a belkereskedelem, mint megrendelő, már a gyártás folyamatában oda fog figyelni, hogy milyen módon lehet a kész áruban jelentkező gyártási hibákat csökkenteni, esetleg teljesen megszüntetni. Dicséretes elgondolás! A kereskedelem a mindennapos gyakorlatból tudja, hol szorít a cipő, miért gyenge az egyes konfekció áruk minősége, esetleg miért rossz a szabása, miért csorbul ki, már az első használatnál a konzervnyitó éle és így tovább. Annak ellenére tudja, hogy a gyártási hibák nem a boltban, hanem a vevőnél derülnek ki, amikor otthonába térve majdnem gutaütést kap és dühösen szalad vissza az üzletbe reklamálni. Minden gyártási hiba ugyanis a kereskedelemben csapódik le, jogos tehát az igény, hogy a kereskedelem beleszóljon a gyártási folyamatba, és ha jelzi a kész termék hibáit, akkor az legközelebb már kifogástalan lehet.

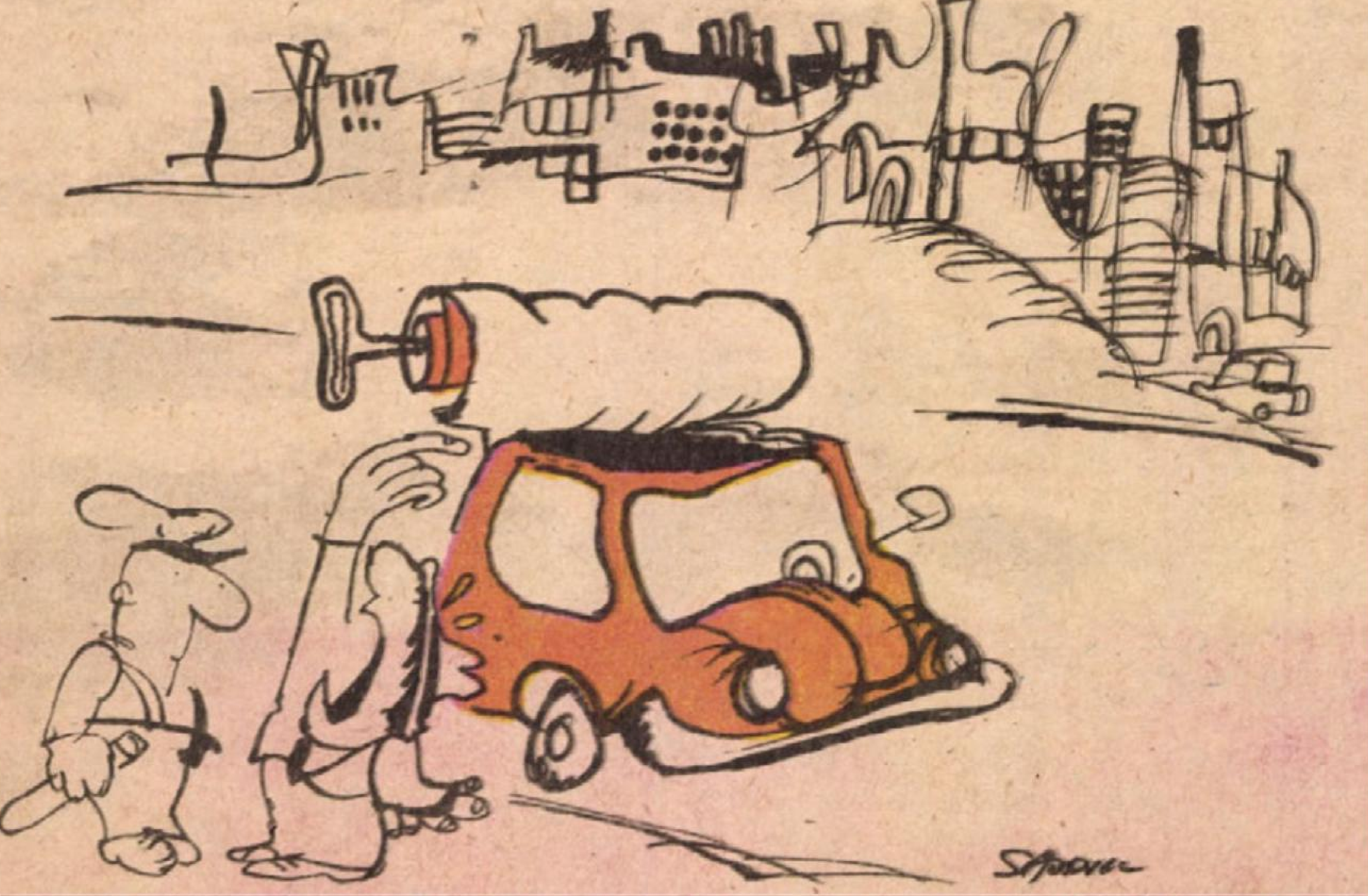

De mi lesz, ha nem hallgatják meg? — kérdeztem magamtól. — Mi lesz akkor, ha az ipar — tegyük fel — azt mondja a kereskedelemnek, hogy törődjön a saját hibáival, semmi köze a gyártáshoz, menjen a konkurrenciához? Ami nincs. Vagy esetleg máshova küldi, ami van, és késlelteti a reklamálni merészelő bolt kiszolgálását: nagy a munkaerőhiány, kevés a szállítóeszköz stb. Vagyis mindenről lesz szó, csak arról nem, hogy aki reklamál, megissza a levét, és végül is ő lesz az összeférhetetlen, akivel nem lehet dolgozni. Csoda, ha a boltos mindent átvesz és lemond a profilaxisról?

Mindezek ellenére a hibák megelőzésére irányuló törekvésekről a világért sem szabad lemondani. A filmeinket például már felvétel közben be kellene mutatni a nézőknek, hogy ne a kész filmnél, a moziban lássák a rossz produkciót. A megelőzés kitűnő példája az emlékezetes futballmérkőzés, amelyet 3:8-as állásnál, komolytalan játék miatt, a bíró lefújt.

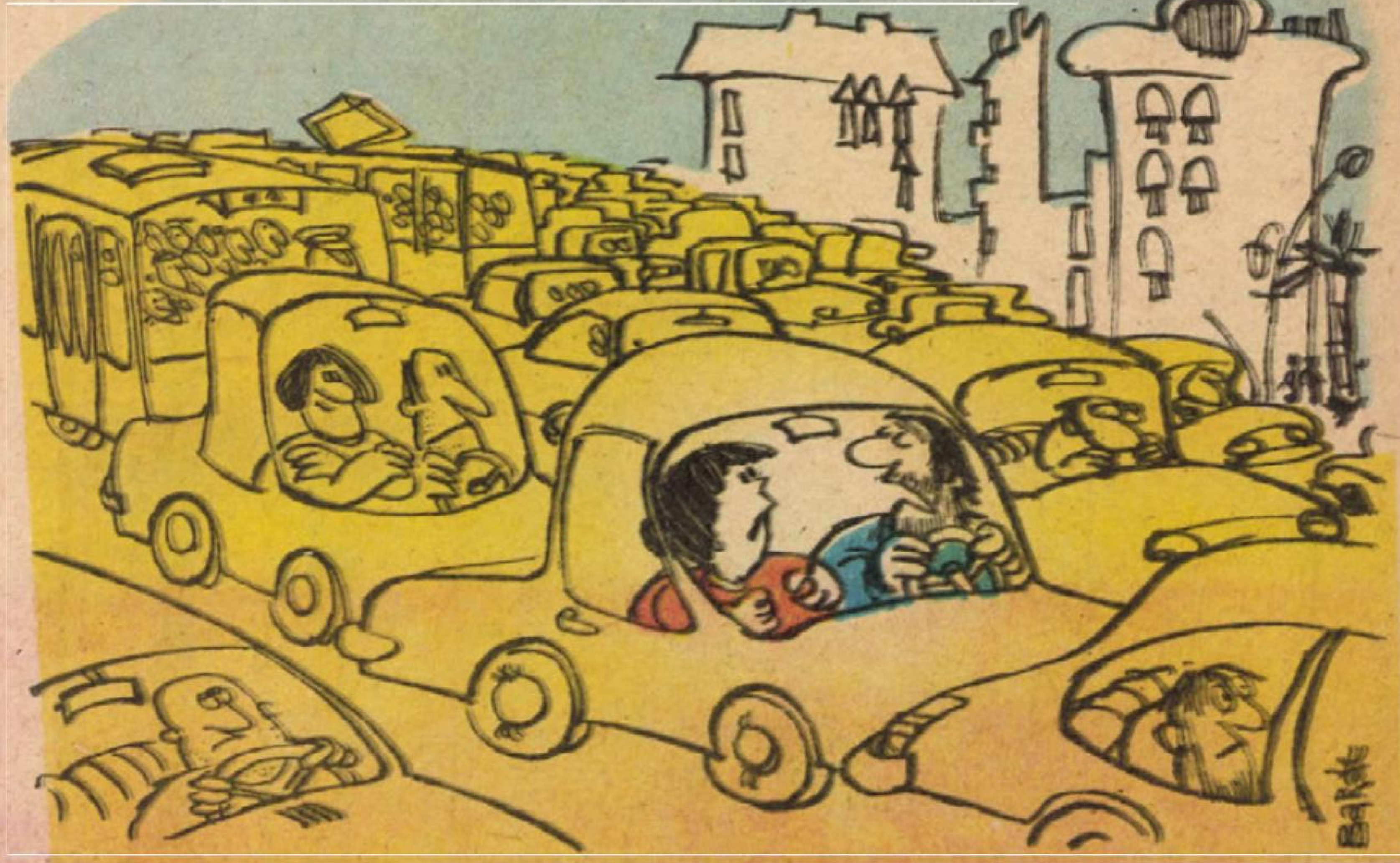
Van tehát megoldás: több futballbírót a köz- és gazdasági életbe, az iparba, a kereskedelembe. A profilaxis nem maradhat az orvostudomány kizárólagos joga.

Földes György

– Nem az fáj, hogy megloptak, hanem hogy szardíniás doboznak nézték a kocsimat!

KÖZLEKEDÉSI DUGÓBAN

– Mit türelmetlenkedsz? Megvárjuk itt szépen a három évet és eladjuk a kocsit.

– Kombájnos sok van, de kézi arató kevés. Meglátod, így hamarabb bekerülsz a tévéhíradóba.

SZUPER NEJ

— Miért vagy olyan rosszkedvű, kisanyám?

— Kisanyád az öreganyád!

— Nocsak! Ezzel a gyönyörű bal lábbal keltél fel? Éppen ma? Hiszen tegnap neveztettelek ki az országos atomerőmű bizottság elnökévé.

— Süsd meg! Azt hiszed, ilyen piti megbízatásokkal kiszúrod a szememet? Tudd meg, igenis utánanéztem, az az atom egészen kicsike. Ennél én nagyobbra vágyom, ha nem veszed rossznéven.

— De szívem, máris te vagy a tudományos akadémia elnöke.

— Hogy oda ne rohanjak! Csupa vén szivar, egyik sem tud táncolni. Unom, halálosan unom az egészet. Nem ezt ígérted, amikor udvaroltál. Mézes-mázos ígéretekkel elcsavartad a fejemet. Könnyű volt, hittem neked, én naiv kis bolonod. Még egy rongyos hadügyminiszteri tárcával sem tudsz meglepni. Pedig magamban már megterveztem a tábornagyi díszruhámat.

— De drágaságom, lásd be, ez egy kicsit nehéz dolog, igazán megérthetnéd...

— Mit értsek meg? Izabelita még csak két éve elnökné és már hadügyminiszter.

— Az más, cicuskám, ez az ő dolguk. Nem szoktam beavatkozni más államok belügyeibe, csak ha elkerülhetetlen.

— Engem bezzeg könnyű kifizetni olcsó kifogásokkal. Jaj istenem, de szerencsétlen vagyok, brühühü...

— Ne sírj, édes bogárkám, lásd be, hogy előbb legalább egy vezérkari iskolát kellene elvégezned.

— Főzőiskolát végeztem, a katonákat elsősorban táplálni kell, puskát, szuronyt mindenki el tud sütni.

— Igazad van, mucuskám, de Hidalgó generalisszimuszt mégsem dobhatom ki.

— Nevezd ki öntözésügyi kormánybiztosnak.

— Tündérmókusom, Hidalgónak víziszonya van, azért nem lett admirális.

— Annyit csak ért az öntözéshez, mint én a hadászathoz. Mikor hagysz fel már ezekkel az üres kifogásokkal? Valld be, hogy már nem szeretsz!

— Imádlak, cukorfalat, de értsd meg, nem könnyű a helyzetem. Miért nem akarod elvállalni például a kultuszminiszterséget?

— Na szép. Vén fejjel tanuljak meg írni-olvasni. Talán azt kívánod, hogy kidobjam a felolvasónőmet és az íródeákomat? Mindkettőnek családja van. Hadügyminiszter asszony akarok lenni.

— Édes kis galambom, hát nem vagy rám tekintettel? Tegnap neveztem ki egy harmadunokaöcsédet altábornagynak. A végén még rámfogják, hogy előnyben részesítem a családtagjaimat.

— Te? Inkább elnyomsz minket.

— De tündérbogár, hiszen tiszteletbeli marsall vagy!

— Süsd meg a tiszteletbeli címeidet. Hetek óta nem kaptam egy fia kitüntetést. Kék szalaggal kellene az új kosztümömhöz.

— Egyetlen szerelmem, már minden kitüntetést megkaptál, még a kiváló aknaszedő címet is.

— Alapíts újakat, ami jogarral és gyémántokkal jár.

— Cicuskám, jogar az államfőnek jár. Máris elnök akarsz lenni?

— Soha, amíg élsz. Én tudok várni, mint Penelope.

— Nyuszikám, mit szólnál a mezőgazdasági miniszterséghez?

— Hogyisne! Én intézzem a kapálást, mialatt Izabelita hadparancsokat ad ki?

— Belügyminiszter sem akarsz lenni, szépségem?

— Hogyisne, hogy rólam csinálják rendőrvicceket.

— Nem akarsz még egy díszdoktorátust?

— Ne röhögtesd ki magad. Most dobtam el egyet.

— Országos nőszövetség, hm?

— Ne idétlenkedj! Az hiányzik nekem, hogy a régi foglalkozásomat emlegessék.

— Mondd, rózsaszálam, miért ragaszkodsz éppen a hadügyminiszterséghez?

— Mit tudsz te a női lélekről! Igenis ragaszkodom. Vagyok olyan nő, mint Izabelita, az alakom is jobb. Mások mondták. És anya vagyok. Miguelito most vonult be mint újonc. Rád való tekintettel, hogy ne vádoljanak nepotizmussal, egyszerű ezredesként kezdi. De én a feljebbvalója akarok lenni, különben visszafelesel.

— Khm... mmm... meggyőztél. Akkor telefonálok. Halló! Hidalgó táborszernagyot letartóztatni összeesküvés gyanúja miatt. Ha bevallotta, szökés közben agyonlőni. A feleségem holnap átveszi a hadügyminisztérium vezetését, végeztem! Na, husikám, meg vagy elégedve?

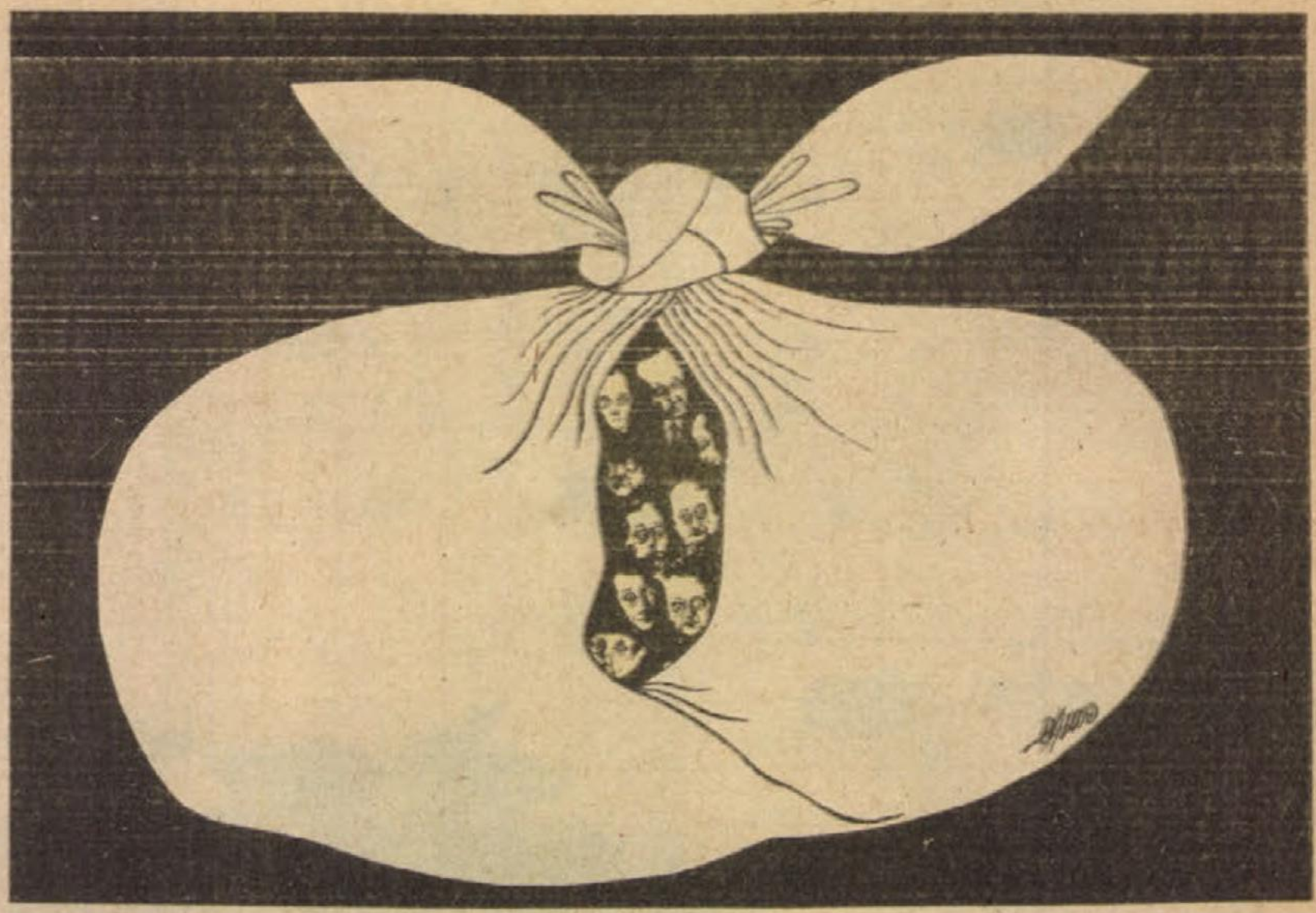
— Meg, édes. Hiszen tudod, milyen kevéssel beéri a te kis bolondos asszonykád...

Feleki László

– Szervusz, drágám, most főzöl, vagy vasalsz?

VÁNDOR-
MUNKÁSOK

– Főnök, végünk van, megnyertük a versenytárgyalást!

Megbizások

Este tíz után megszólalt a telefonunk, én félig álomban felvettem a kagylót, mire dr. Kődobásnyi Dénes azt mondta a vonal túlsó végén:

— Ne haragudjon a késői zavarásért, de doktor Kődobásnyi Dénes vagyok, és a Margit nénivel lakom egy házban, őtőle hallottam az újságot és nagyon szépen megkérem, hogy hozzon nekem Wartburg alsó fékpofát!

— Nem értem, miről van szó?! — dadogtam.

— Alsó fékpofáról. Vagy még nem látott alsó fékpofát?

— Csak szemtelen pofát! — morogtam veszedelmesen és lecsaptam a telefont.

Aztán hirtelen kiment az álom a szememből, mert eszembe jutott, hogy Margit néni Géza barátom feleségének a nagymamája, aki azt kérte, hogy fokhagymadarálót hozzak neki odakintről. Az eszembe jutás után egyből olyan ideges lettem, hogy berohantam másnap reggel az IBUSZ-irodába és hűséges kutyapillantással a pultra borultam. Ezt meghálálva az ügyintéző kisasszony azonnal rámtért, mire én magamból kikelve kijelentettem, hogy késedelmet nem tűrve lemondom a nyolcnapos külföldi társasutamat.

A bájos ügyintéző megpróbált megnyugtatni több oldalról is, és prospektusokkal illusztrálva belekezdett az út szépségeinek taglalásába, én pedig a saját mondókámba:

— Hiába minden, mert az öcsém hat-nyolc egy bés horgot kért kintről, míg az egyik mun-

katársam gyalugép tengelyt. És hol a csudába kapok ezen az úton gyalugép tengelyt?!

— Azt nem tudom, de ezek a szép városok, a magas hegyek, múzeumok, borkóstoló... — mutatott egy-egy színes fotóra a kisasszony.

— Már a borkóstoló se segít! — kiáltottam halkan, és elővettem a zsebemből egy listát. — Cipő, kék színű Tokoz horgászbot, vállszélesség negyvenkettő, ujja hossza hatvan, gázpalack, velur táska, jégerzokni, lanthúr, tűzkő, fotópapír és lágytojástartó... És tudja, hogy mindezeket kiknek?!

— Nem...?

— A Giziék fiának, Bélának, a szomszédunknak, a hentesnek, Tamáséknak, akikkel tavaly nyáron ismerkedtünk meg...

— Ne idegesítse fel magát, ezért még nem kell lemondania ezt a szép utat! Vízesés, barlangi kirándulás, hegyi vasút, első osztályú szállás...

— Vadászcipő, stoppolópamut, matróztrikó, stelázsipapír, hajháló... Kérem, azonnal sztornírozza a részvételemet! Nem vagyok én se hülye, se vadászvizsla, hogy a nyolc nap alatt alsó fékpofáért és gázpalackért ügessek szabadságom alatt!

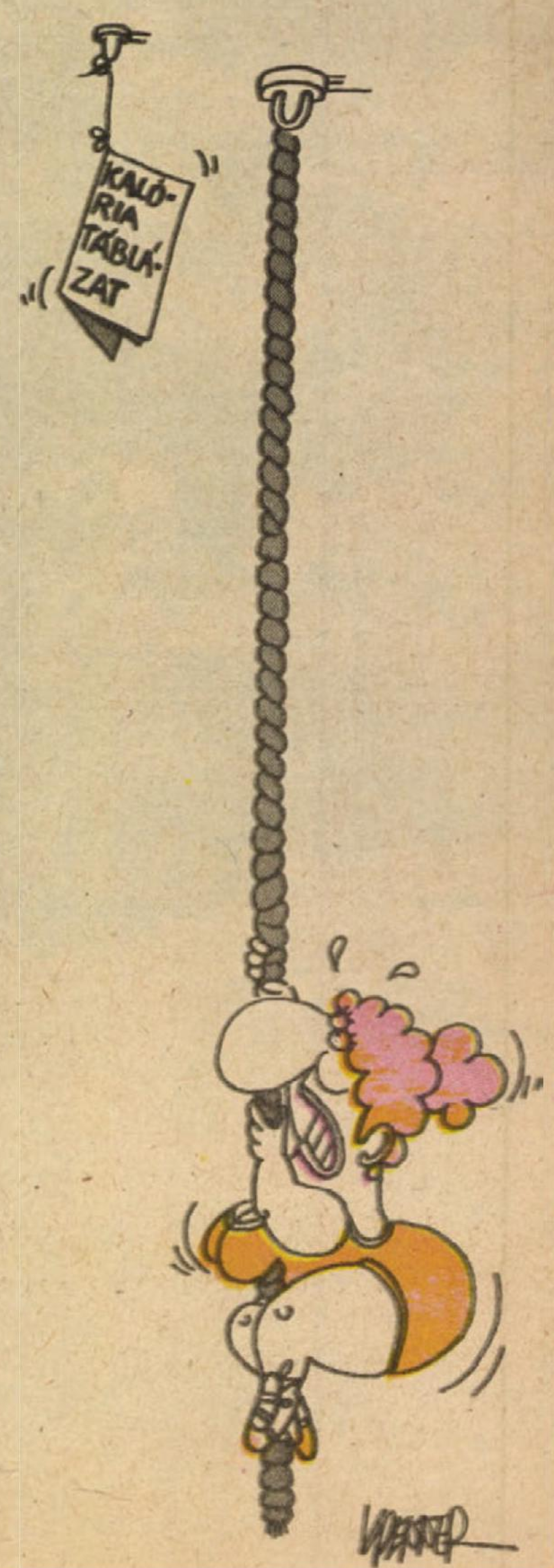
— Na és mi lenne, ha letagadná megbízói elől az utazását? — próbálkozott a béketűrő ügyintéző még egy utolsó lehetőséggel.

— Nem lehet, mert ha letagadnám, kitagadna az összes ismerősöm és rokonom!

Ezért a kisasszony bánatosan törölt, én meg örömmel befizettem a törlési pénzt, aztán felszabadultan összetéptem a megbízások listáját. Kint az utcán az unokatestvérem jött szembe velem, és megkért, hogy hozzak neki kintről egy rugós bélyegcsipeszt. Olyan boldogan még soha az életében nem látott vigyorogni...

Tormai László

FOGYÓKÚRA

JAMES

Éppen mentünk volna, eloltottuk a villanyt, amikor nyílt az ajtó és egy elegáns férfi suhant be.

— Bocsánatot kérek, az elnök úr kihallgatásért esedezne. Ha tehát van egy percük a számára, akkor...

— Elnök úr? Miféle elnök úr?

Akkor már ott állt a sötétben egy másik karcsú figura is.

— Az Egyesült Államok elnöke, uraim — mondta és elcsuklott a hangja. — Bocsássanak meg, nevem Carter. Nem, ne gyújtsák fel a lámpát, fiúk. Nem akarom, hogy így lássanak. Nincs keservesebb látvány egy síró elnöknél.

— Elnök úr! — kiáltottuk. — Maga sír?

— Hogyne sírnék, hogyne rínék — hüppögte. — Fiúk, maguk nem szeretnek engem.

— De elnök úr! Hogy mondhat ilyet? Mi igenis, hogy...

— Nem, ne is szépítgessék, tudom, amit tudok. Kérem, engem már az egész világ a becenevemen szólít. A Baffin földtől a Tongákig, mindenkinek csak Jimmy vagyok. A sistergő Pernambucótól a jégcsipkében álmodozó Verhojanszkig mindenütt Jimmy. Csak a maguk sajtója nevez makacsul és hűvösen Jamesnak. A méltóságteljes Népszabadságtól a tiszteletre méltó Háztáji Méhészig folyton csak James, James, James. Jó, van ebben valami nemes dac. Kitartani a végsőkig. Helytállni az egész világgal szemben. Arra persze nem gondolnak, hogy mit érzek közben én. Fiúk, az ég szerelmére, miért nem becéznek?

— Izé... tetszik tudni, elnöki szinten az nálunk nem szokás. Washingtont se neveztük Gyurinak. Lincolnt még álmunkban sem jutott volna eszünkbe Ábinak szólítani.

— Az más. Washington és Lincoln óriások voltak. Képmásukat hegymagas kősziklába faragták nálunk. Egy bércet persze nem illik becézni. Ki nevezné a Csomolungmát Csomusnak, a Popocatepetlt pedig Popinak? Node Trumant maguk is Harrynak szólították, fiúk. Pedig Truman atombombákat dobált és agressziókat szervezett. Én meg elmentem Bécsbe, aláírtam a SALT II-t, én a fejem tetejére állhatok, maguknak mégis örökké James maradok. Hát szép ez, fiúk? Igazság ez?

Az elnök csendesen sírdogált.

— Minden reggel kocogni megyek, csakhogy a maguk kedvében járjak, mert tudom, ez a mániájuk. Aztán annyi sem jár, mint akármelyik sportolónak. Weissmüllert mindenki csak Johnnynak szólítja. Owenset Jessének. Budait Púposnak. Csak én maradok örökké James. Csak én maradok örökké James...

— Ne általánosítsunk, elnök úr. Muhammad Alit például sosem becéztük.

— Hogyhogy, Ali maguknak nem becenév? Nem az Aladár kicsinyített és hízelgő változata? Különben Ali dúsgazdag ember. Egy milliomost nem kell becézni. Nade egy egyszerű farmert... Egy mogyorós amerikait... Hát mi bajuk velem, fiúk? Hiszen még templomba is a Népfront-politika szellemében járok. Különben is, mióta a maguk embere a pápa... És mégis örökké James maradok. Jacqueline Onassist mindig Jackienek becézték...

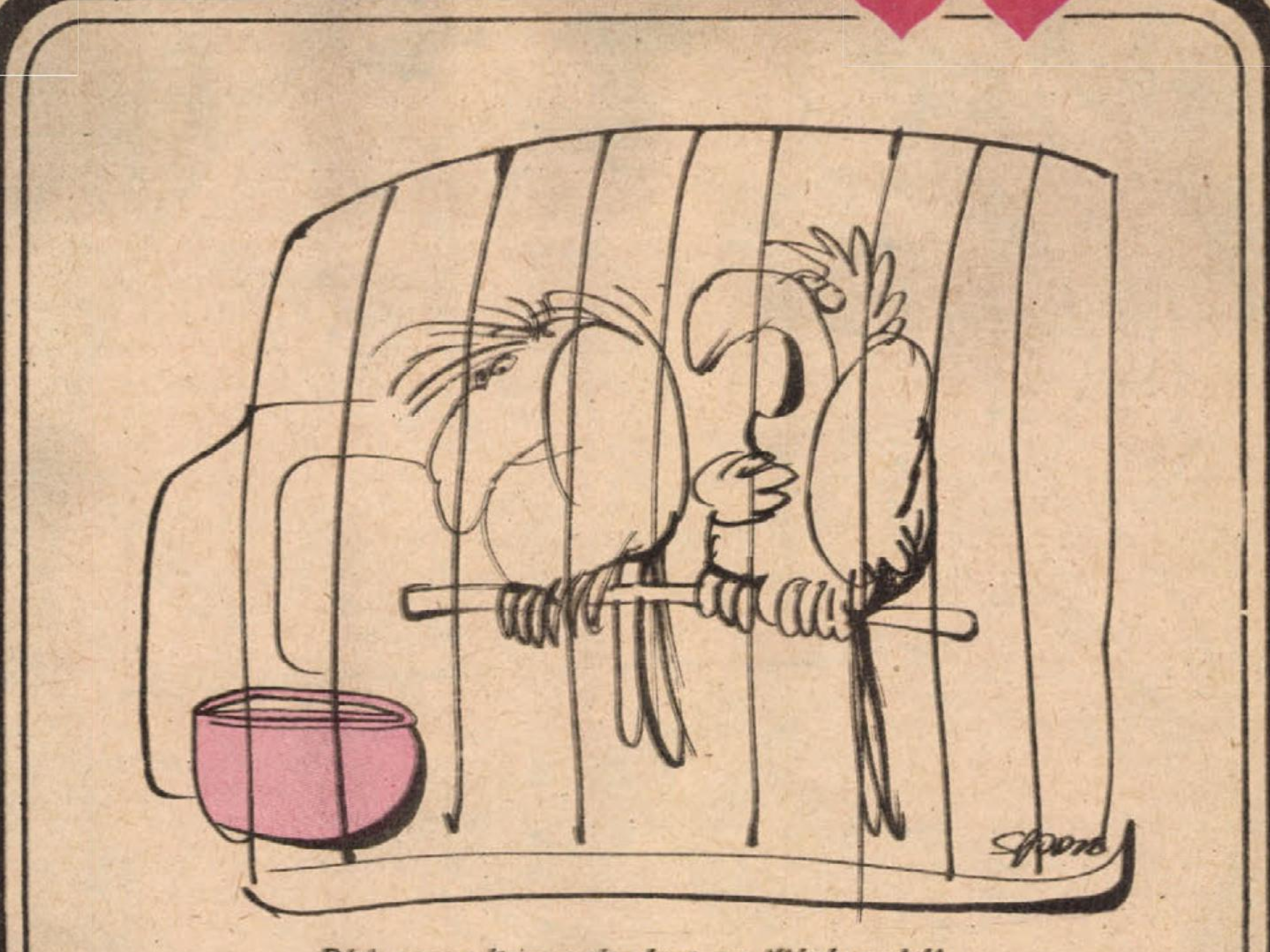
— De kérem, Jacqueline Onassis ugyebár nő. És a hölgyeket becézni illik.

— Igazán? — kiáltotta az elnök. — Mert Curie asszonyt is csak Marcsának szólították, igaz? Az angol királynőt meg Bözsének, mi? Hagyjuk ezt, fiúk, igen?

— Áruljon el valamit, elnök úr — mondtuk. — Miért olyan fontos magának ez az egész?

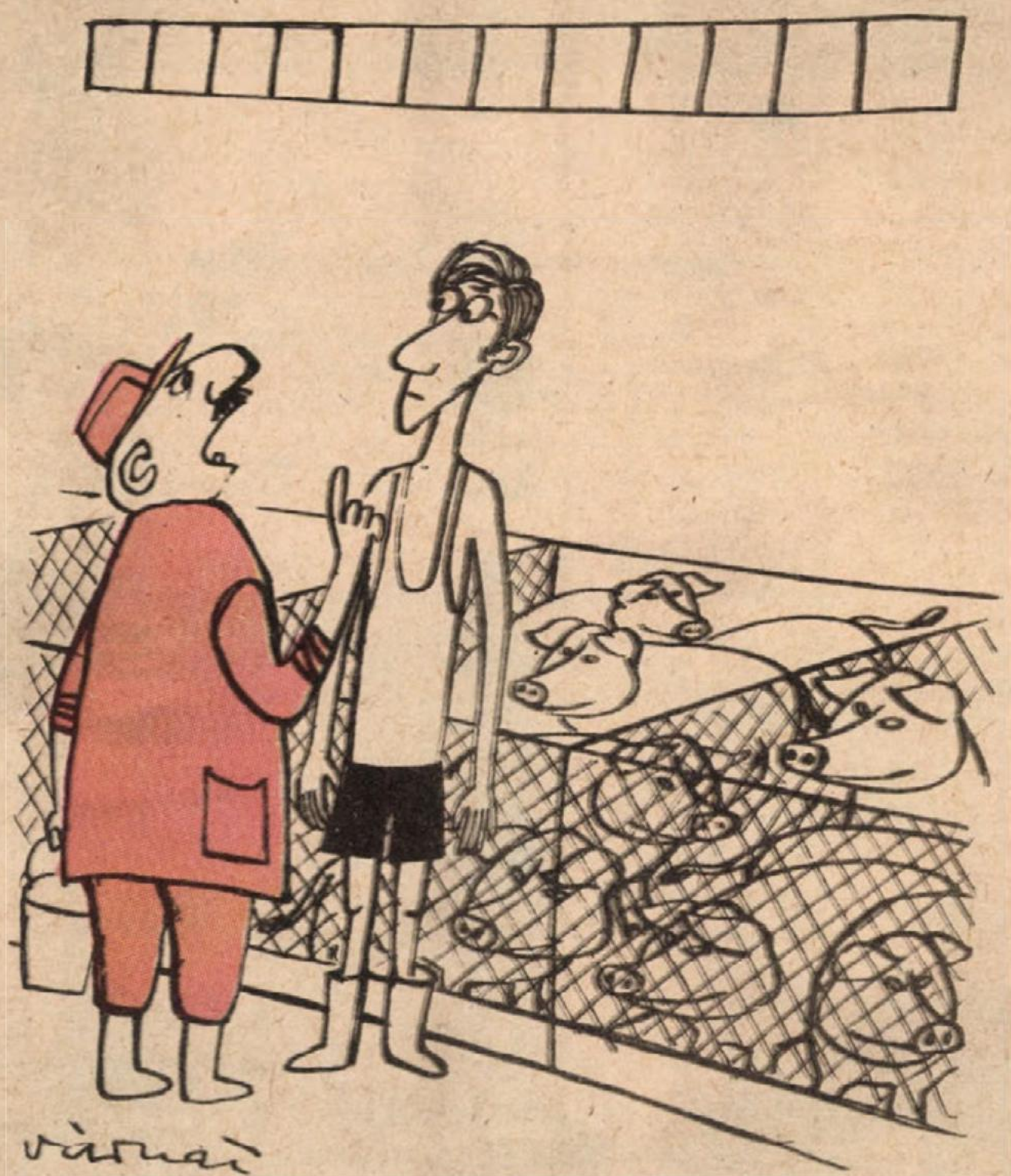
— Miért, miért? Nézzék, fiúk, jövőre elnökválasztás van nálunk. És, ha 250 millió amerikai azt látja, hogy maguknál még mindig nem vagyok népszerű, hogy a Magyar Hírlap még mindig Jamesnek nevez, a büdös életben nem szavaznak rám.

Peterdi Pál

– Rád pazaroltam száz évet az ifjúságomból.

DIÁKOK A MEZŐGAZDASÁGBAN

– Magának ne az Odüsszeusz meg a Kirke jusson a disznókról eszébe, hanem hogy meg kell etetni őket...

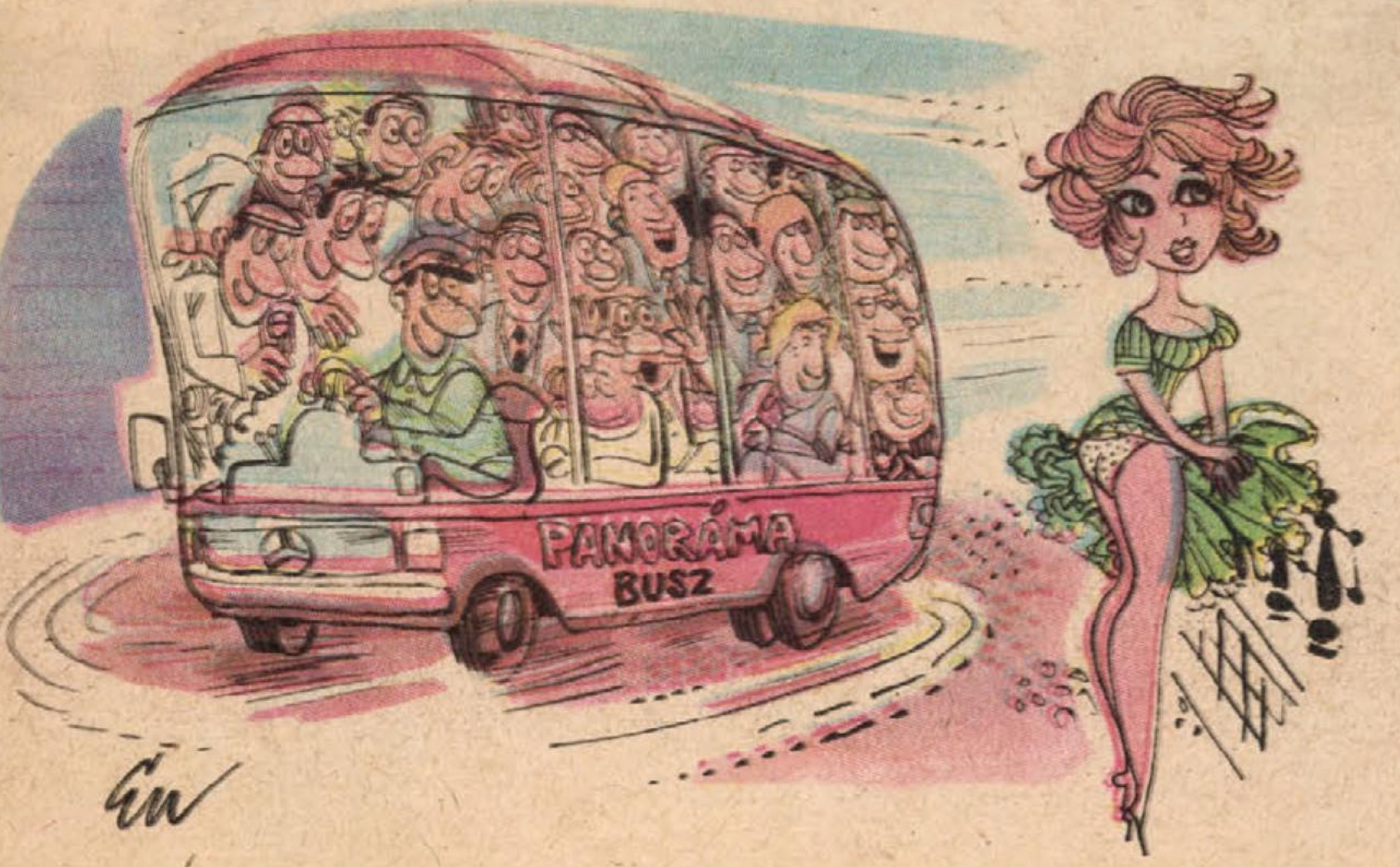
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Londonból érkezett.

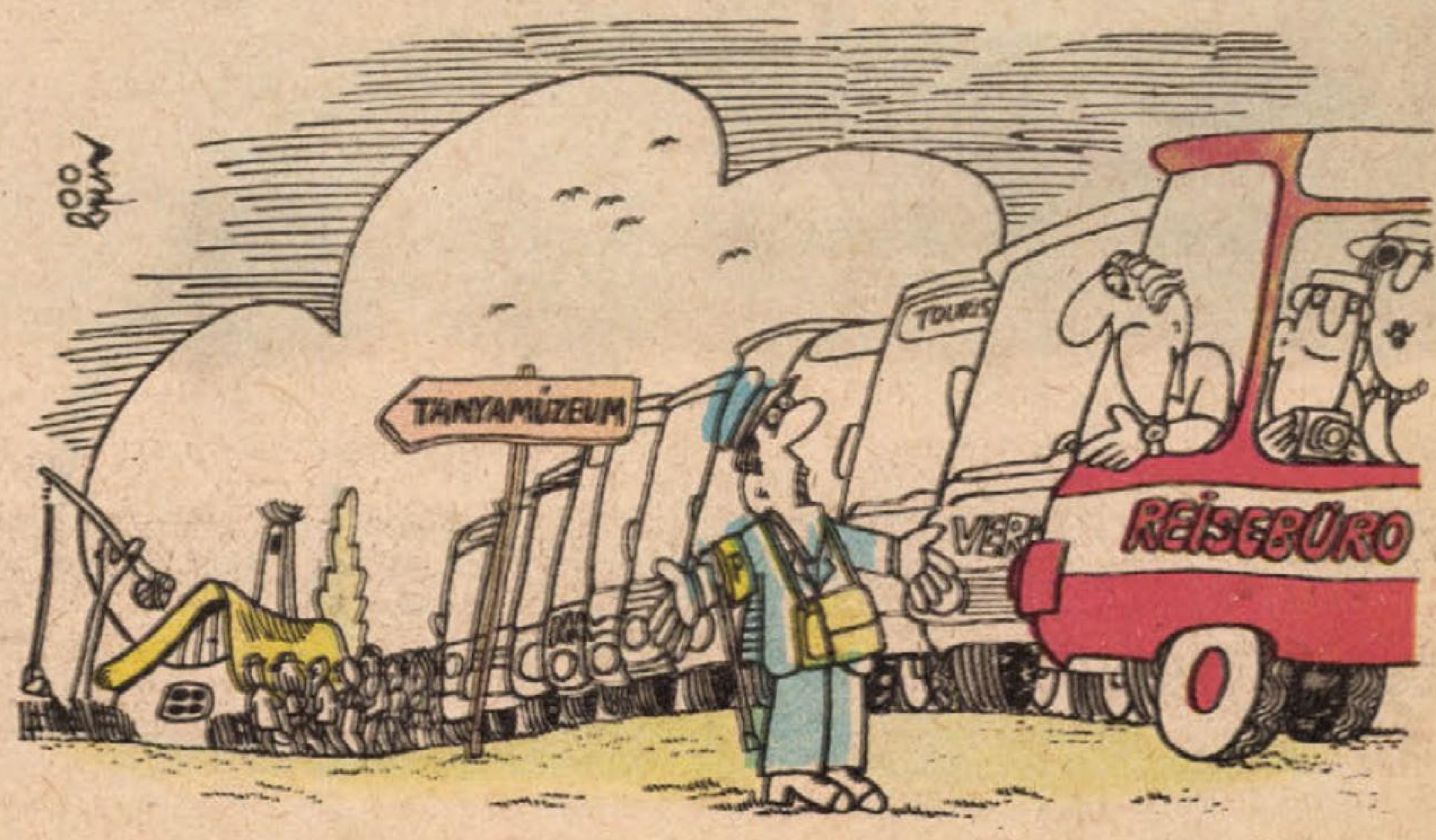
A londoni Scotland Yard egy betörő után nyomoz. Végül elfogják, de miután lefényképezik — elölről, profilból, kalappal, kalap nélkül — hirtelen megtámadja a rendőröket és elszökik. Utánaerednek, de nem sikerül újra elfogni.

A rendőrség ekkor a betörőről készült négy felvételt szétküldi a környező városokba, mire már másnap jelentkezik az egyik kisváros rendőrállomása:

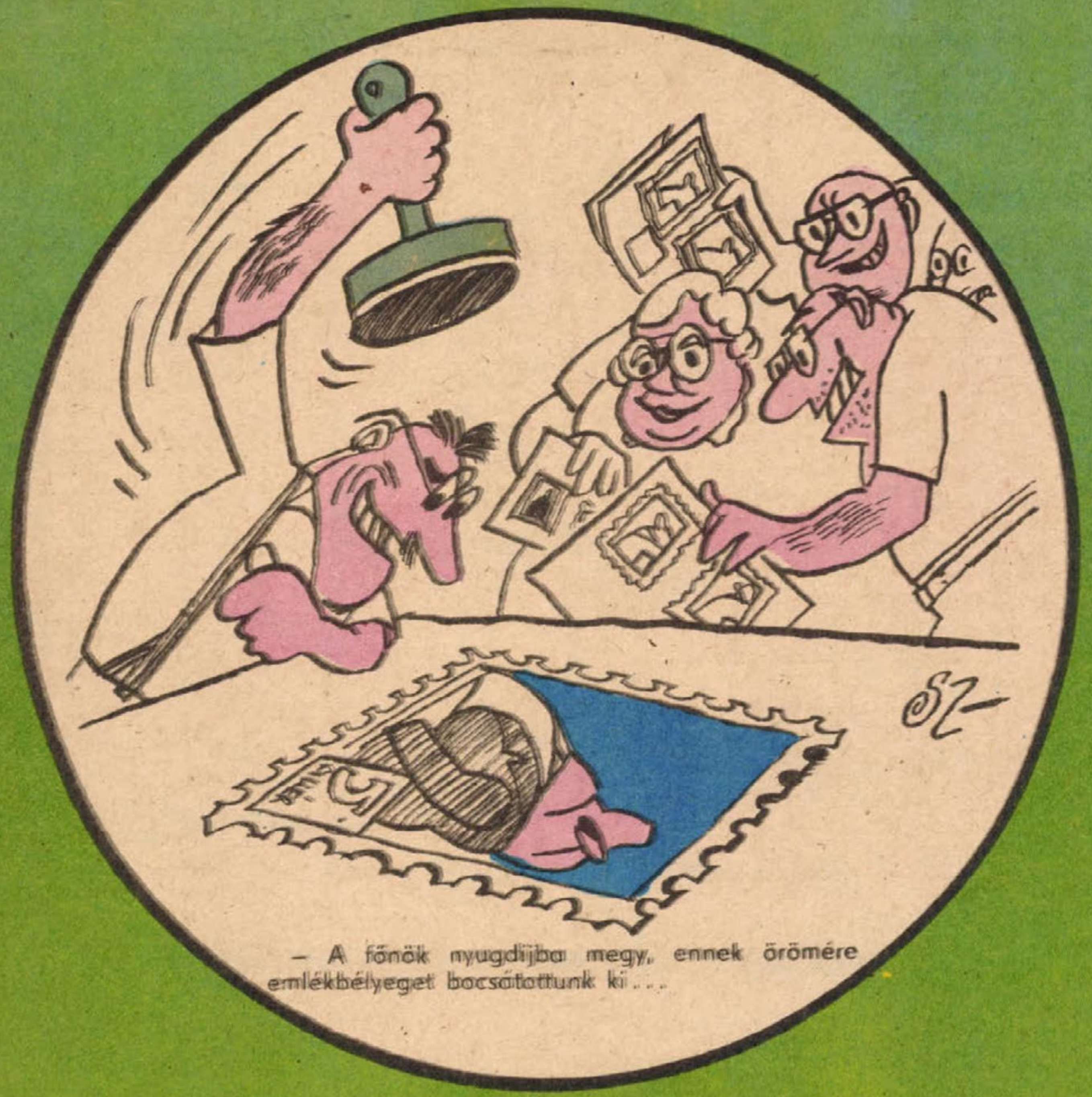
— Hármat már elfogtunk a körözött betörők közül — jelentik boldogan. — És biztosak vagyunk benne, hogy ma estig a negyediket is elfogjuk...

PARKOLÓHELYGONDOK

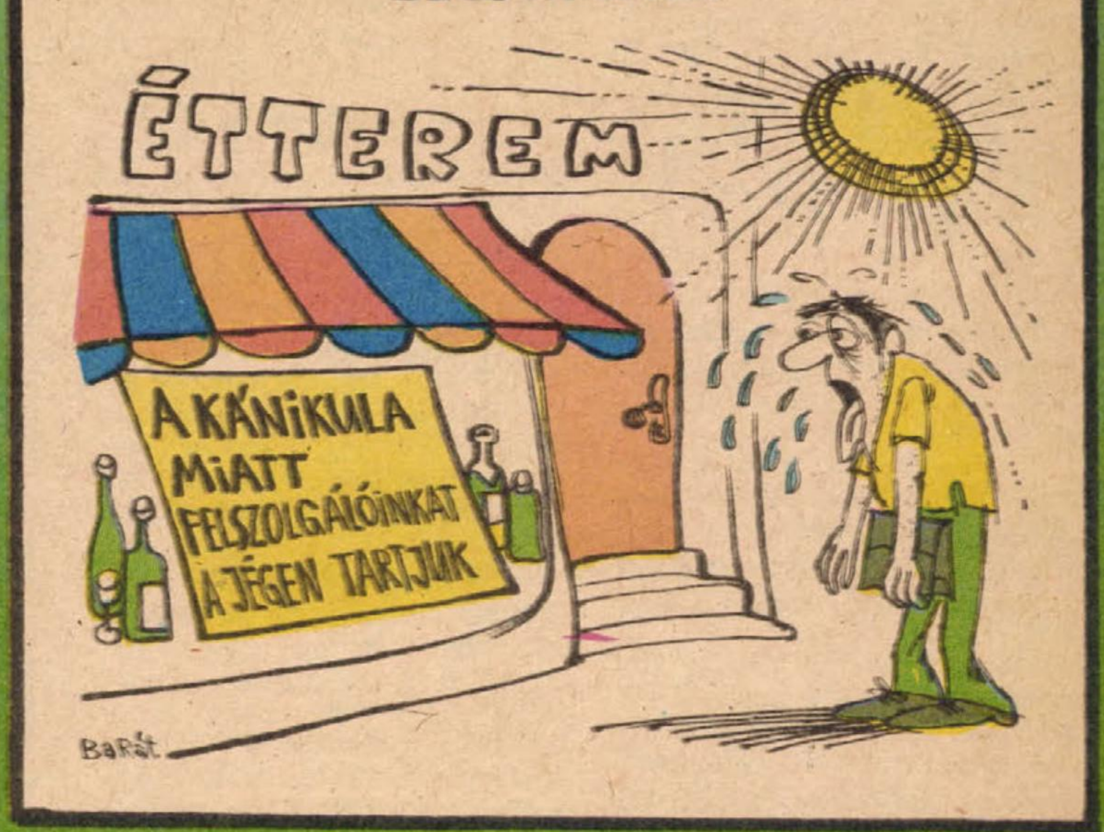

– Sajnos, kicsinek bizonyult a puszta...

– A főnök nyugdíjba megy, ennek örömére emlékbélyeget bocsátottunk ki...

IDEÁLIS MUNKAHELY

KÖNYVBARÁT

– Ilyenkor hét végén mindig kijövök olvasgatni egy kicsit...

SZILÁNKOK

GYORSHAJTÓ

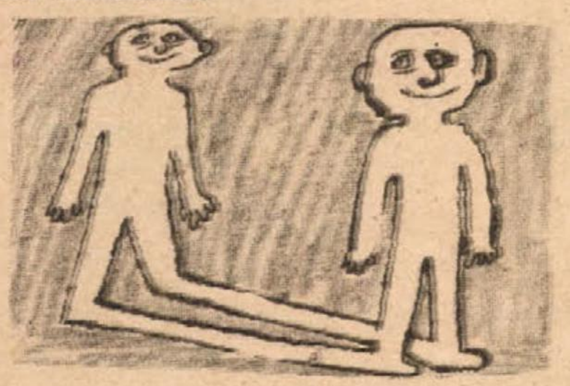
— Még megelőzzük azt a Zsigulit, aztán visszafordulunk Budapest felé.

VÁLÁS

— Önök is korán váltak el?
— Igen. Harmincévi házasság után, reggel nyolc órakor.

ESEMÉNYTELEN ÉLET

— Nekem, sajnos, a múltamat nem kell titkolnom

TANACS

Okos embernek csak az a nő tetszik, aki szóba áll vele.

SZABADTÉRI ELŐADÁS

Az előadást — közbejött jó idő miatt — sajnos megtartották.

ILYEN IS VAN

Az örökösök összevesztek azon, hogy ki fizesse ki a megboldogult adósságát.

ERÉNYCSŐSZ

A mások erényeire olyan éberen vigyázott, hogy közben nem volt ideje a sajátját őrizni.

BÍRSÁGOLÁS

— Megbírságolom, mert tilos helyen parkolt.
— Elnézést, de még kezdő vagyok. Csak pár napja loptam a kocsit...

GERONTOLÓGIA

Ha a gerontológia ilyen szépen fejlődik, eljön az idő, amikor az ember hetvenéves korában követi el az első ifjúkori ballépését.

STATUSSZIMBÓLUM

— Félmillió forintért építtettem egy gyönyörű kerítést. Házra egyelőre nem telik...

ÖREGEDÉS

— Öregszem — mondta a filozófus —, ma már a más gondolatai sem jutnak az eszembe...

PECH

— Remek összeköttetéseim vannak. De mit érek vele, ha már mindent megszereztem az életben.

LELKIISMERET-FURDALÁS

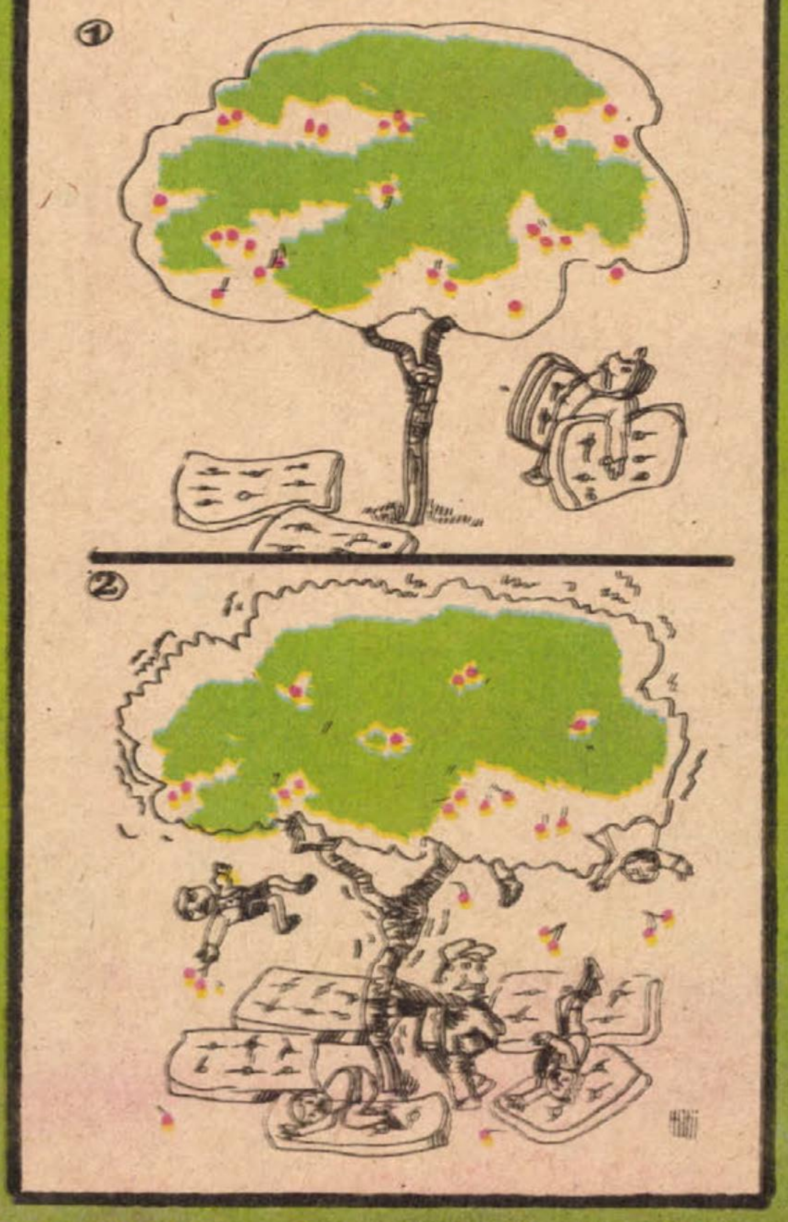
Tegnap agyoncsaptam egy szemtelen legyet. Utána rögtön megbántam a gyilkosságot. Hiszen neki is van apja, anyja. Ezúton kérem szerető hozzátartozóit, bocsássanak meg nekem.

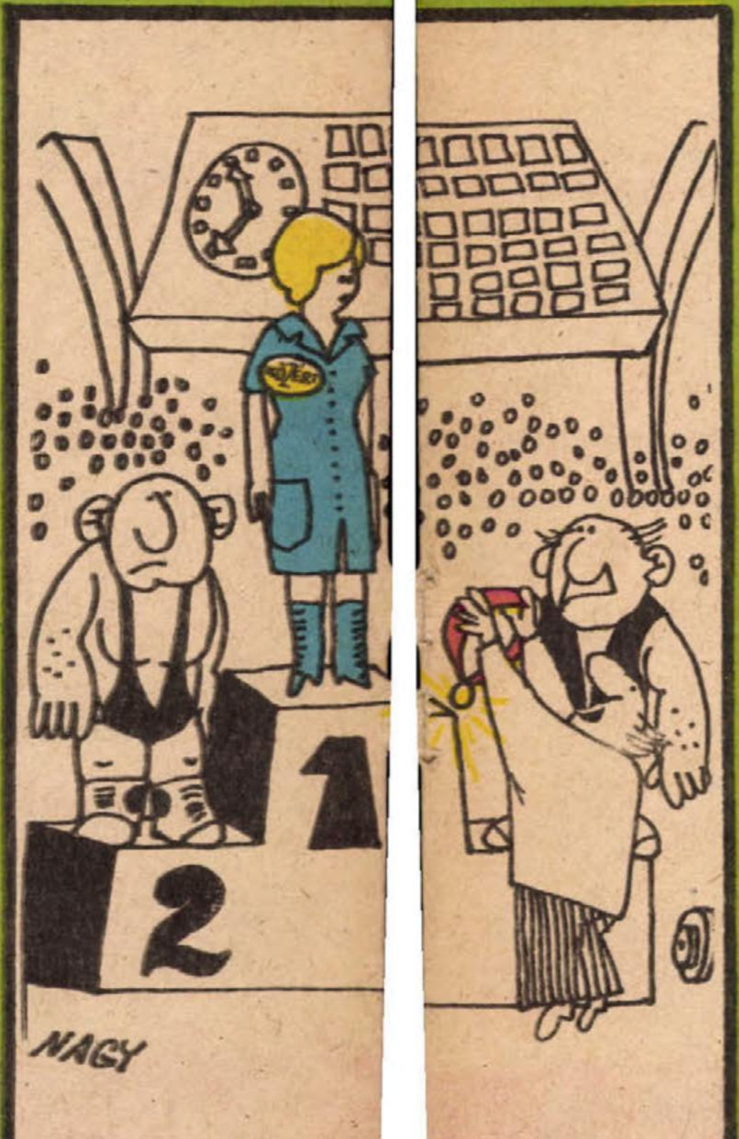
ISMERKEDÉS

Egy ismeretlen férfi jön velem szembe az utcán. Udvariasan megemeli a kalapját:
— Jó napot! Hol tetszik lakni?
— Itt, a Földön.
— Akkor egy helyen lakunk — mondta a férfi. — Barátkozzunk össze...

Galambos Szilveszter

A CSŐSZ ÉS A GYERMEKÉV

– Mert minden sz... állításnál legalább hat mázsát emel...

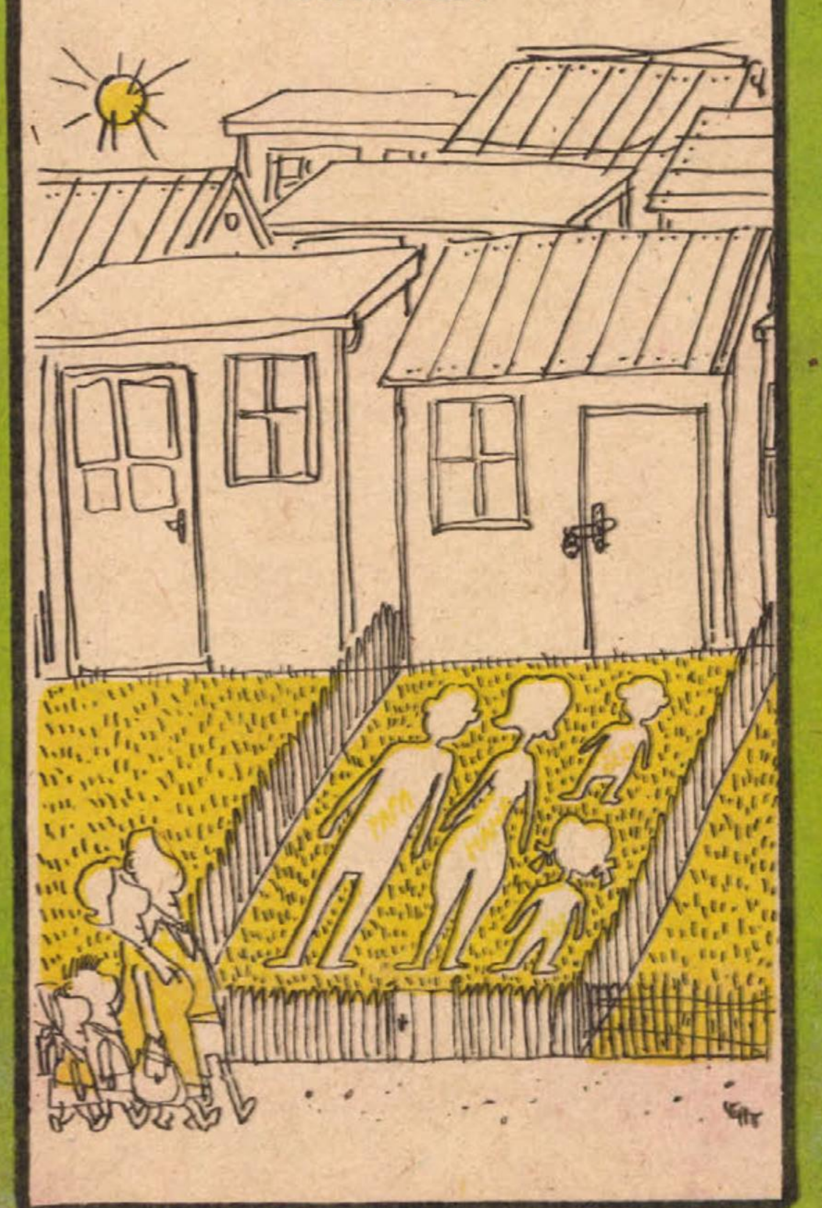
TÚLSÚLY

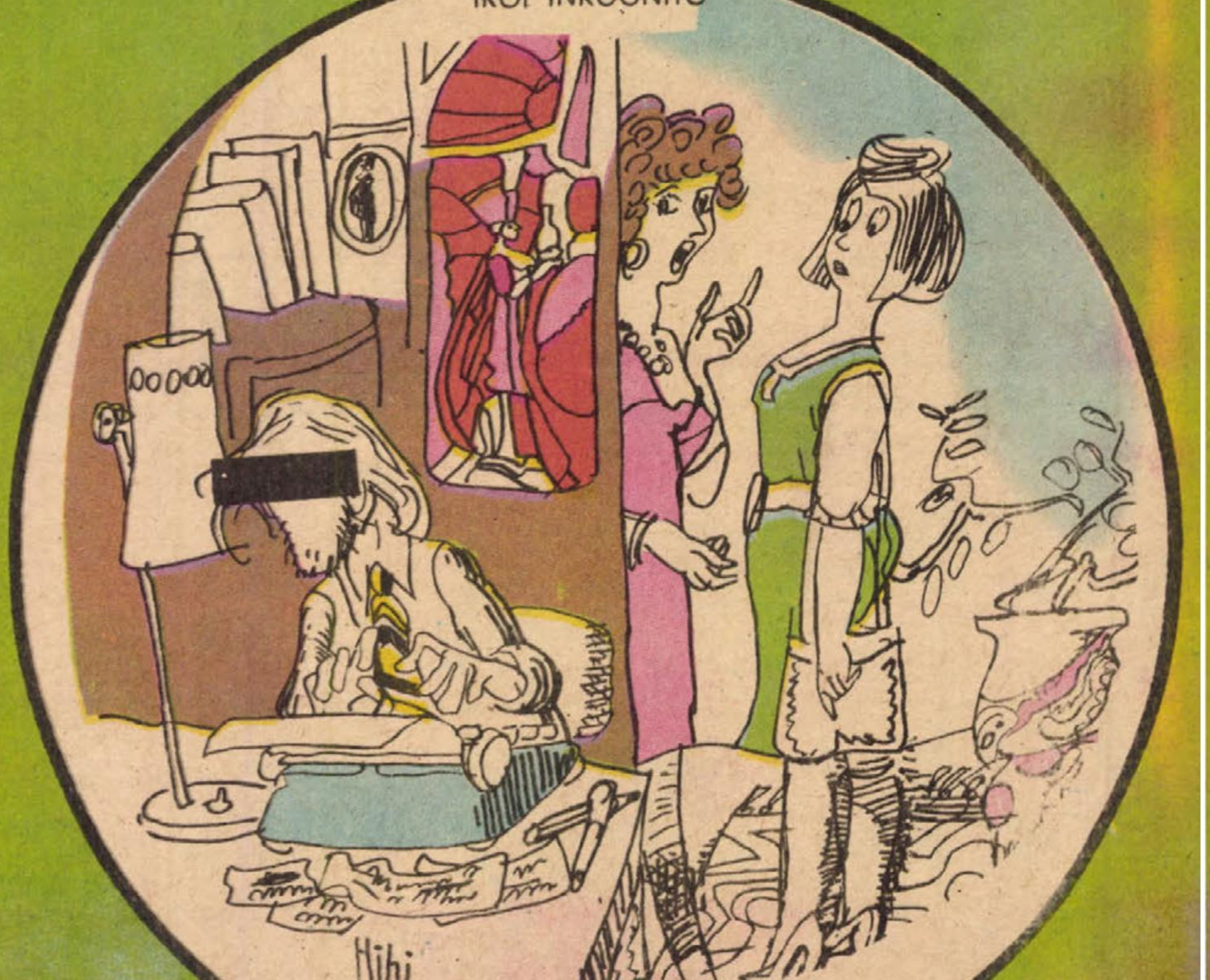

– Újdonságunk: a lakótelepi lakásban is elférő zongora.

KISPARCELLA

ÍRÓI INKOGNITÓ

– Mostanában reklámszlogeneket alkot...

SZÖG A LEVEGŐBEN

Király Mátyás, a Semmi és Valami Művek választás útján kinevezett vezetője szivarral kínált. Kinéztem az iroda hatodik emeleti ablakából, meleg volt, kalapban harminckét fok.

— Hát így néznek ki a termelési eredményeink — tájékoztatott a jeles köztiszteletben álló. Öklét vaskesztyű, szemét napszemüveg védte a külvilág behatásaitól. — Vegyen még egy szivart, én is kettőt szívok egyszerre...

A falakon lógó képeket nézegettem. Egymás után sorakoztak a nagy magyar királyok arcképei. Beszélgetésünk a végéhez közeledett, megnéztem a gyárat, láttam a korszerűen felszerelt büfét, a légkondicionált irodákat, s volt alkalmam megcsodálni a vállalat két termékét: a semmit és a valamit. Mint megtudtam, egyik a hazai fogyasztók ellátását szolgálja, a másikat exportálják. Éppen meg akartam kérdezni, hogy melyik melyik, amikor két táblára lettem figyelmes.

KÉRJÜK IGENT MONDANI — ez volt az egyiken, KIS EMBEREK FEJÉN IS LEHET NAGY VÁLASZTÉK — így a másik. Mindkét felirat a lábunk alatt elterülő faltól falig szőnyeget díszítette.

Kérdőn néztem Király Mátyásra, de ő csak újabb szivarral kínált.

— Hagyjuk a szivart — mondtam neki —, utálom még a szagát is. Az illatát is épphogy elviselem. Mit jelentenek ezek a táblák?

Összevonta szemöldökét, szemét figyelmesen rámszegezte, látszott rajta, levegőt vesz.

— Hát igen, sok mindenről beszéltünk idáig, egy dolgot szándékosan a végére hagytam. Legyen ez beszélgetésünk csattanója!

— Legyen — mondtam és kíváncsian hátrafordultam. Nem állt mögöttem senki. — Mi hát a csattanó?

Szöget, kalapácsot vett elő a zsebéből.

— Nem a mi termékünk — mondta — csak szimbólum. Van egy nagy tervünk, bátor, merész kísérlet. Ha nem sikerül, újra kezdjük.

— Miről lenne szó? — kédeztem és a talpam is ökölbe szorult az izgalomtól.

Közelebb hajolt — hagymaszaga volt —, úgy súgta a fülembe:

— A jövő hónapban bevezetjük az üzemi demokráciát. Ne mondja el senkinek, még a dolgozók sem tudják, nekik is meglepetés. Amolyan borítékon kívüli juttatás — mondta és kacsintott.

— S meg tudják csinálni?

— Ha a lába alá néz, láthatja, hogy az objektív alapokat már megteremtettük, különösen a KÉRJÜK IGENT MONDANI felirattól várunk sokat.

— Ez valóban bátor és merész elhatározás — mondtam neki, miközben egy ronggyal megtisztítottam a cipőjét a portól. — Nem félnek a kockázattól?

— A kockázatot vállalni kell — mondta az új gazdasági szemlélet szellemében. — S akinek más a véleménye, az jobb, ha megtartja magának. Már két évvel ezelőtt elhatároztuk, most bele is vágunk.

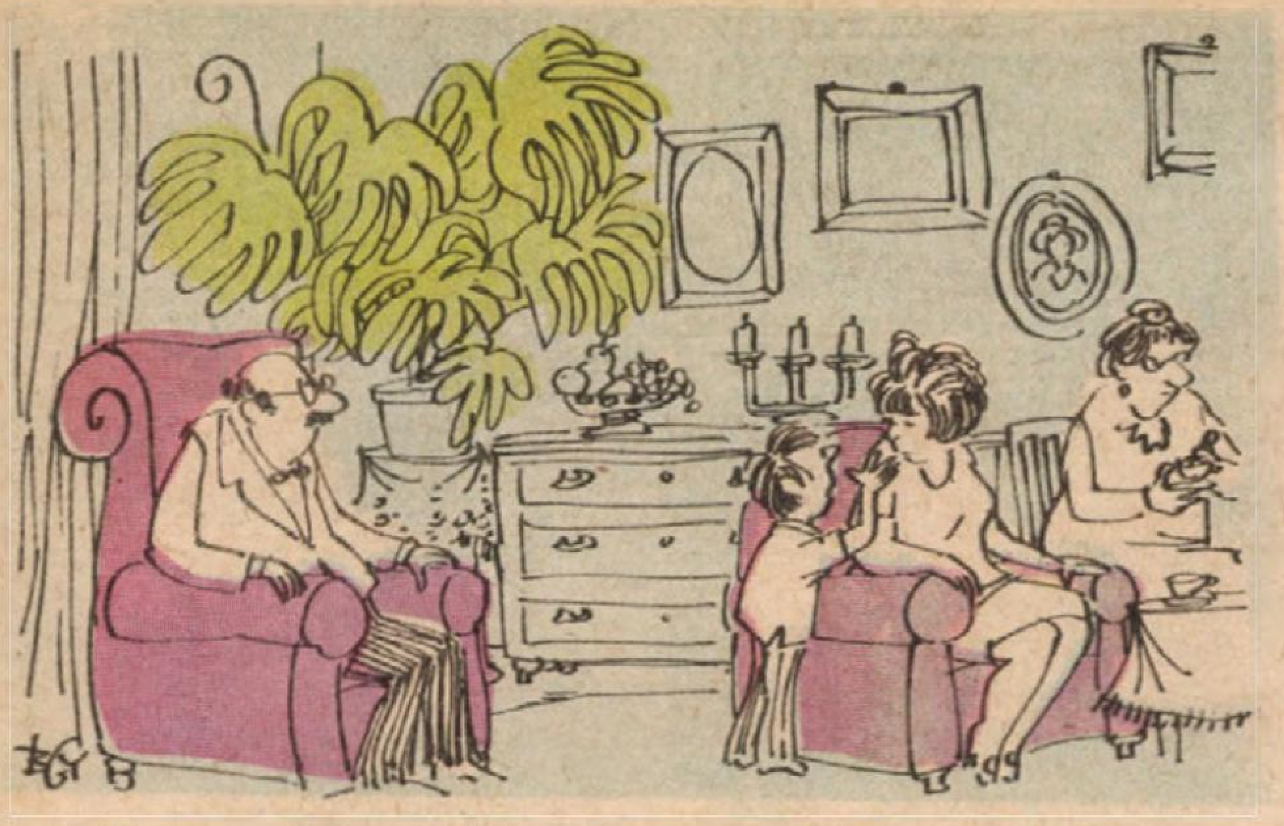
Elnéztem ezt a nagydarab, életszagú embert, s tudtam, hogy nem beszél a levegőbe.

— Ez nagyszerű — mondtam meghatottan. — Még valamit kérdeznék. Azt mondta, hogy egyelőre ne reklámozzuk az ötletet, mert a dolgozók még nem tudják. Mit gondol, örülnek majd a meglepetésnek?

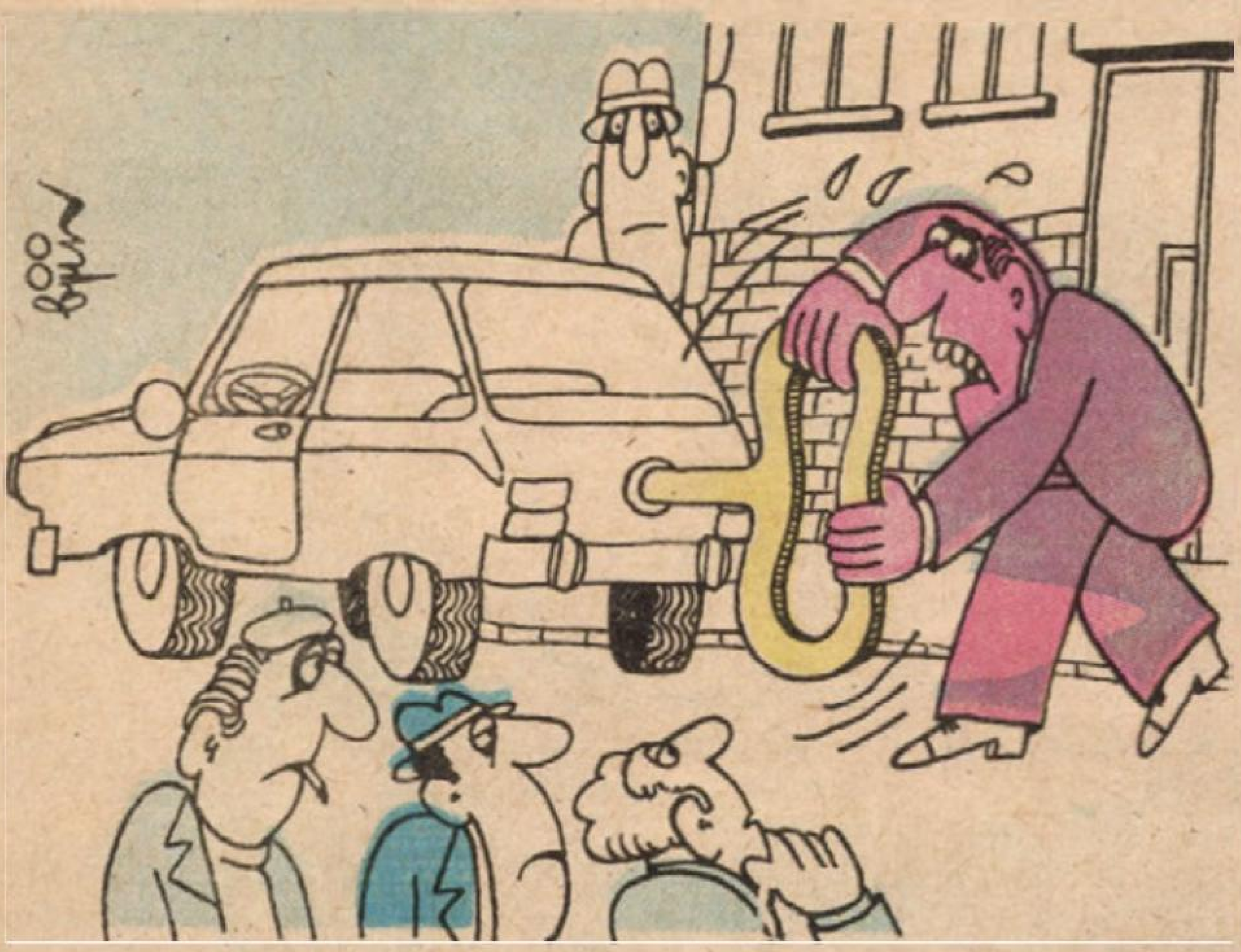
— Azt hiszem, igen — mondta és a kalapáccsal beleverte a szöget a levegőbe. — Idáig minden javaslatomat örömmel fogadták, nem szeretném, ha most másként lenne.

Csönd volt, mindketten a levegőben álló szögre meredtünk, majd szivarral kínáltuk egymást. Elfogadtuk.

Föld S. Péter

– Ugye, azért mondja a nagyapa, hogy annak idején csak úgy kivette ezt a lakást, mert már szenilis?

– Engem nem ijesztgetnek többé az olajválsággal!...

– Nem tudunk nekik cserekészüléket adni!

TÜRELMETLENSÉG

Péter foglalkozására nézve gyerek, mert még csak ötéves. De türelmetlen, nekem barátom. Mindent tudni szeretne. Gyorsan. Én vagyok a nagy varázsló, aki mindent tud, nem engedhetem meg hogy csalódjék bennem, válaszolok is neki, de az élet nem könnyű mellette, mert ilyeneket kérdez:

— Miért múlik az idő?

— Mert türelmetlen ő is, mint te. Mindig siet valahova.

— Mikor mosakszanak a halak?

— Minden reggel fél nyolckor.

— És addig mit csinálnak?

— Részben alszanak, részben ülnek a tenger fenekén és beszélgetnek. És vadásznak, ha éhesek lesznek.

— Mire vadásznak?

— Más halakra.

— De ha minden hal minden halat megeszik, nem marad egy hal sem...

— Új halak születnek és akkor azok eszik meg egymást.

— Hogyan születnek a halak?

— Vizesen.

— És hogyan születnek a gyerekek?

— Ezt neked kell tudnod, hiszen te vagy a gyerek. Nem emlékszel, hogyan születtél?

— De emlékszem. Egyszerre csak születtem. — Miért születnek a bogarak? És kinek kellenek?

— A bogárgyűjtők szeretik őket. Meg azért vannak sokan, mert másképpen az egyik bogárnak nem lenne társasága.

— De a bogarak nem tudnak beszélgetni.

— Dehogyisnem. Csak halkan beszélnek, mert még kicsik.

— Milyen nyelven beszélnek? Magyarul?

— Bogárnyelven.

— És te miért cigarettázol?

— Mert szeretem nézni a füstöt.

— Más is cigarettázik, azt is nézheted.

— Ha mindenki a más füstjét nézné, akkor senki nem cigarettázna.

— A mama azt mondja, hogy a füstöt szívni egészségtelen.

— Igaz. Az egész élet egészségtelen. Többen meghaltak már, akik sosem cigarettáztak, csak éltek.

A gyerek kérdez és jól meg kell erőltetnem a nagy mennyiségű eszemet.

Amikor Péter kis szünetet tartott, mert evezéssel volt elfoglalva, arra gondoltam, hogy ebben a parányban, mint cseppben a tenger, benne van az egész emberiség.

A türelmetlenségnek és az elégedetlenségnek köszönheti az emberiség, hogy azon a mérhetetlenül magas fokon áll, amelyen ma vagyunk.

Először volt az ököl, aztán jött a bunkó, majd hogy a vadászat kényelmesebb legyen, az elégedetlen ember feltalálta a nyilat, így nem kellett olyan közel kerülni a jövendőbeli ebédjéhez, aminek az volt az előnye, hogy az ebédjelölt ritkábban ette meg az embert, mint azelőtt.

De a türelmetlenek és az elégedetlenek únták a nyilat, meg a dárdát, és megszületett a lőfegyver. Lassanként aztán eljutottunk az atom- és hidrogénbombáig.

De nemcsak erről volt szó.

Az ember szeretett volna beszélgetni barátjával vagy a szerelmével, aki sok-sok kilométer távolságban volt tőle. Hiába kiabált, a hang nem vitt el odáig. Erre jött a Bell és idegességében, türelmetlenségében kitalálta a telefont, ami ma már olyan tökélyre fejlődött, hogy hatezer forint lefizetése ellenében sem szerelik fel, mert hiánycikk.

Az ember siet valahová, hol semmi dolga sem volt, és türelmetlenségében kitalálta a lovat. Azt is lassúnak találta, hiába vágtatott szegény pára, mint a bolondóra, hát kénytelen volt gyors egymásutánban kitalálni a gőzhajót, a vasutat, autót és repülőgépet.

Nőtt a szakálla, mintha öntözték volna, és viszketett. Idegességében kitalálta a borotvát és a nem habzó Baeder-féle borotvakrémet, amit hiába kerestem a legjobb illatszerboltokban, nem kapható, mert hiánycikk, de egy szavam sem lehet, mert nagy nehezen szereztem az Úttörő Áruházban. Nem borotválkoznak rendesen a mai gyerekek.

Hasznos az egészséges türelmetlenség és az elégedetlenség, mert ha ez nem lenne emberi tulajdonság, ma is négykézláb szaladgálnánk az őserdőben, bunkóval vernénk agyon a reggelinket és nem a közértben tudnánk meg, hogy pillanatnyilag se párizsi, se sonka nincsen, csak virsli, amit esőköpenyben árulnak, hogy zivatar idején is élvezhető legyen.

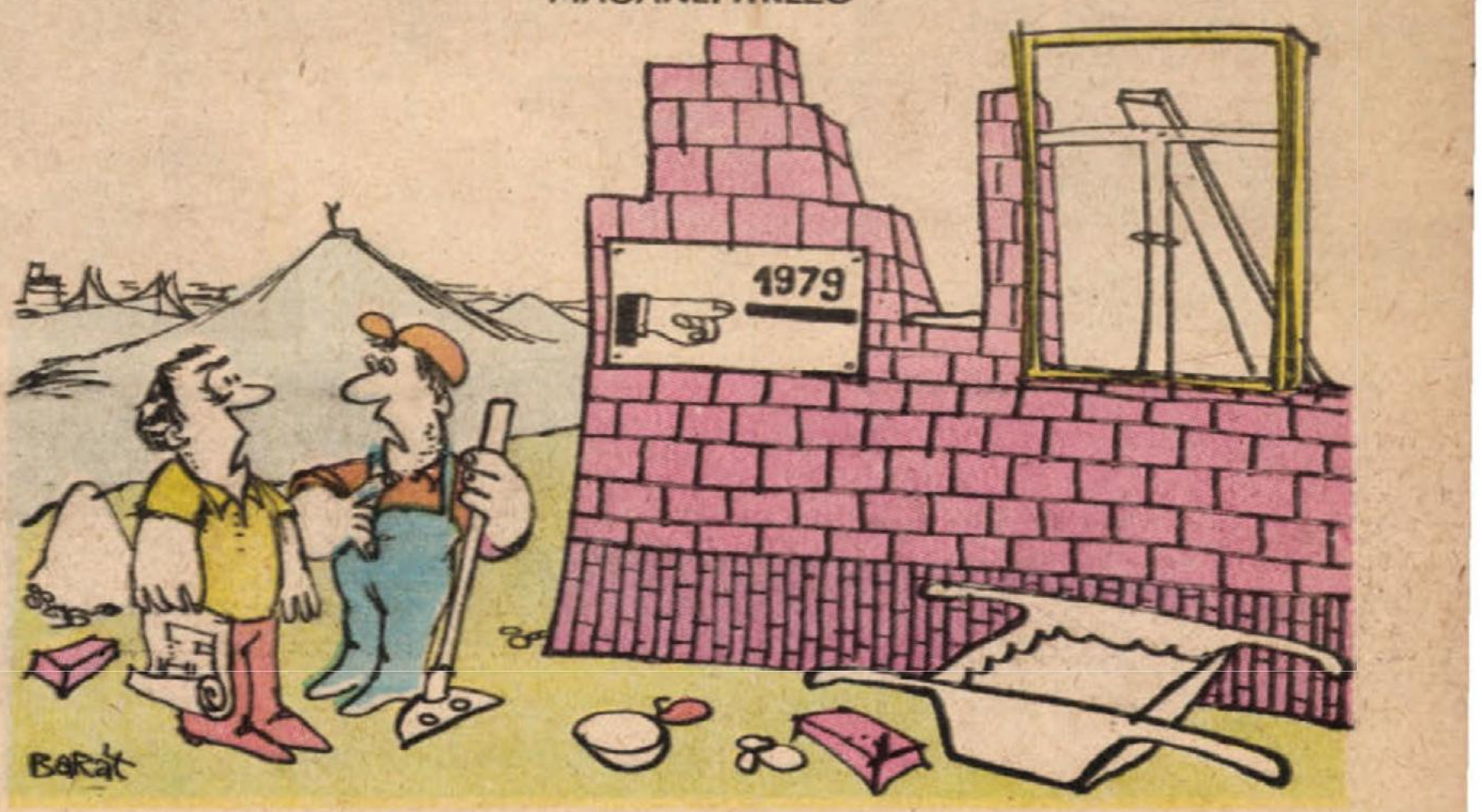
Királyhegyi Pál

ÉPÍTKEZÉS MAGÁNERŐBŐL

– Az a középső ürge a tulajdonos.

MAGÁNÉPÍTKEZŐ

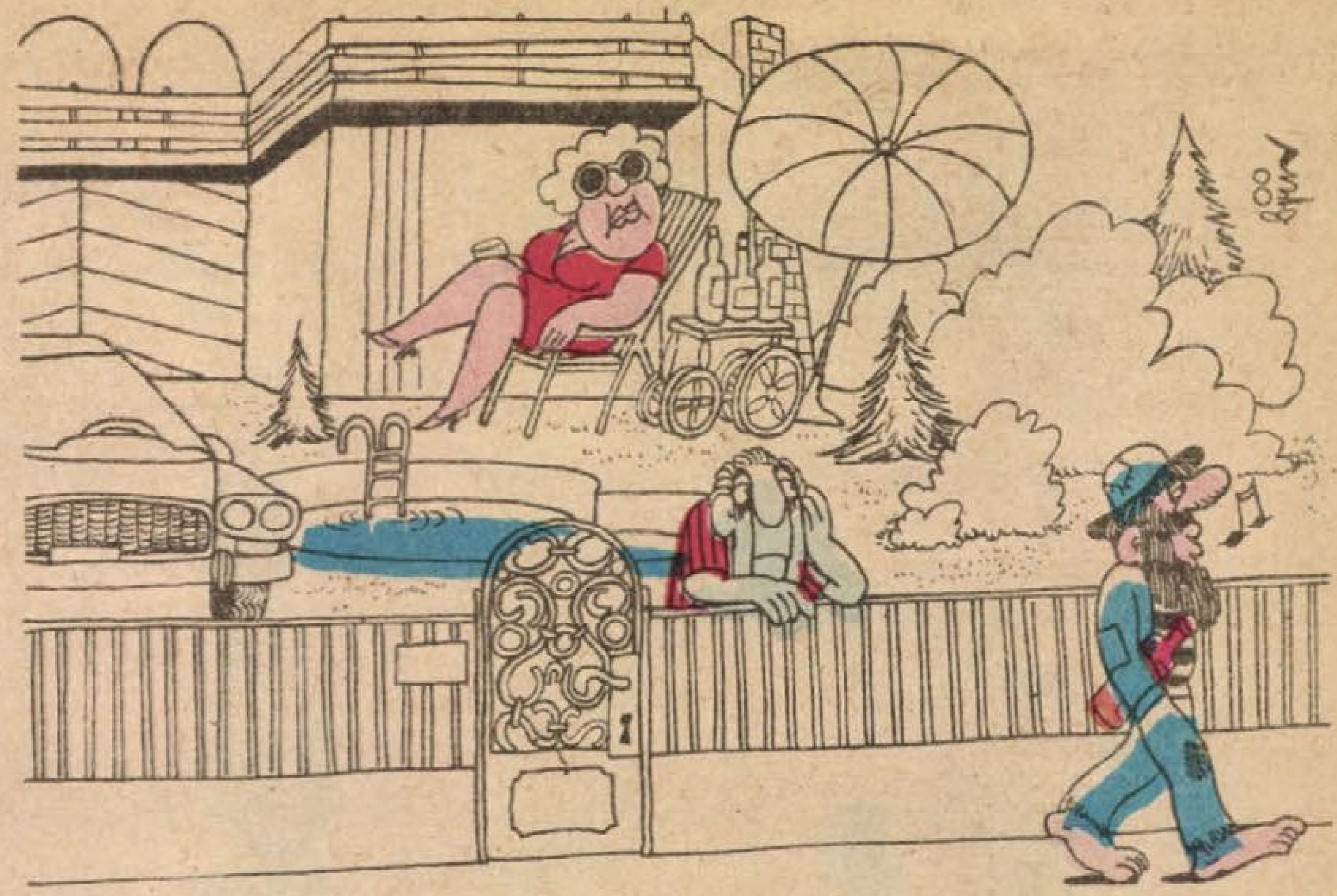

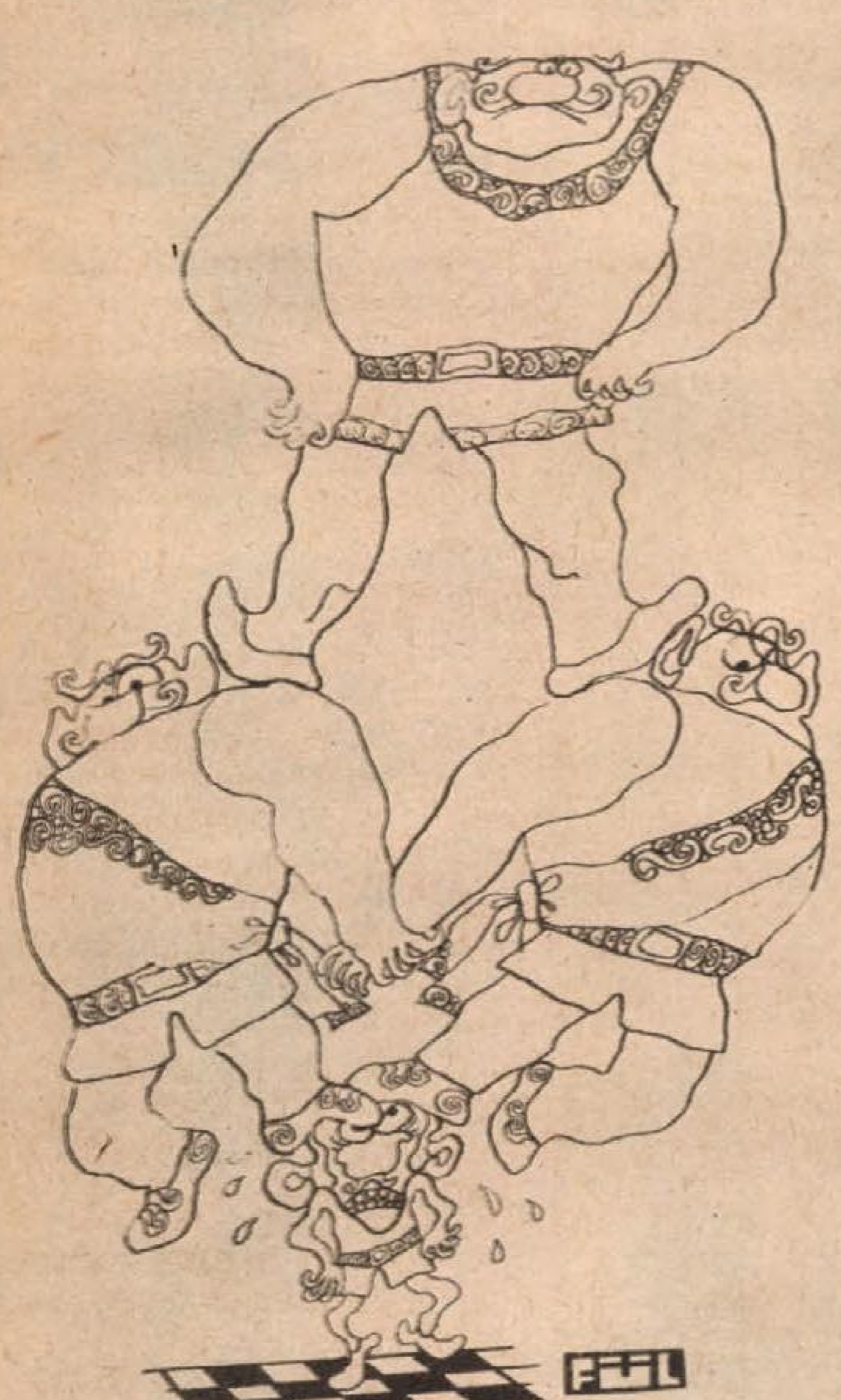
– Eddig épült árváltozás nélkül.

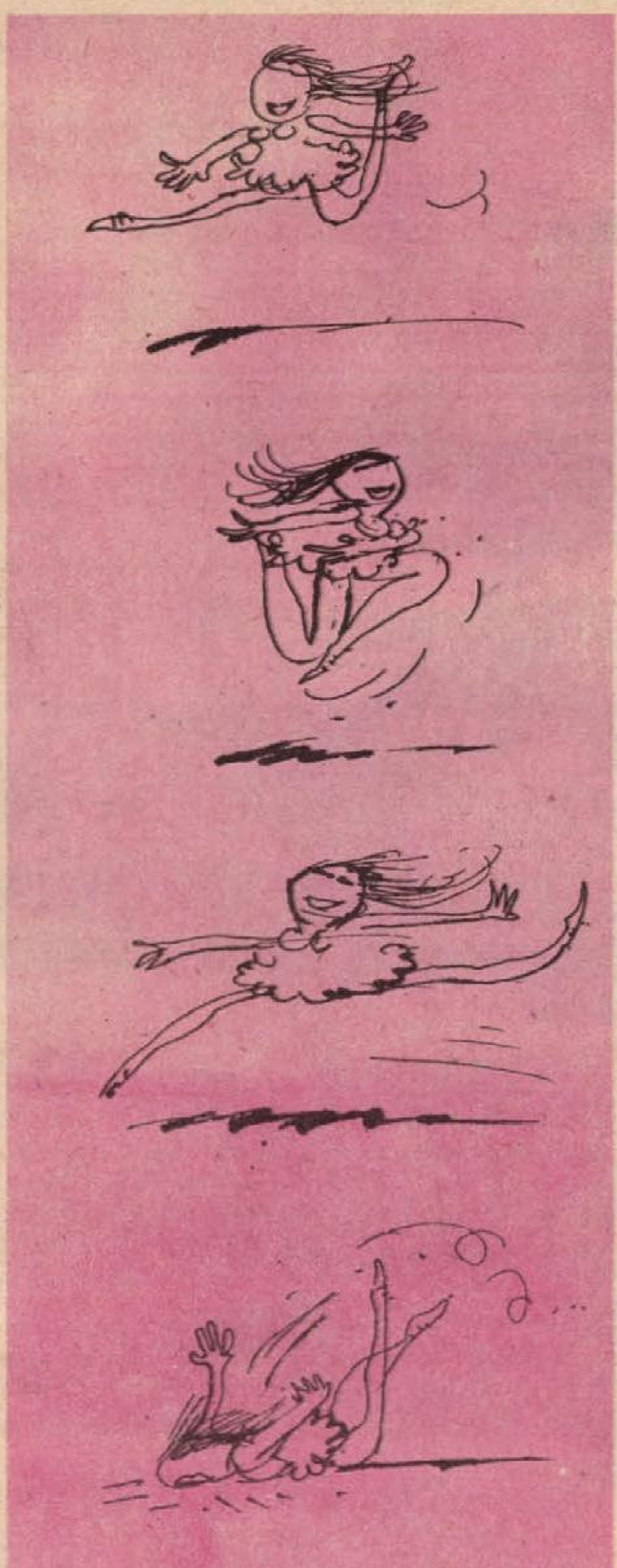
C'EST LA VIE

BRENNER, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, HEGEDÜS, SAJDIK, VÁRNAI, DALLOS

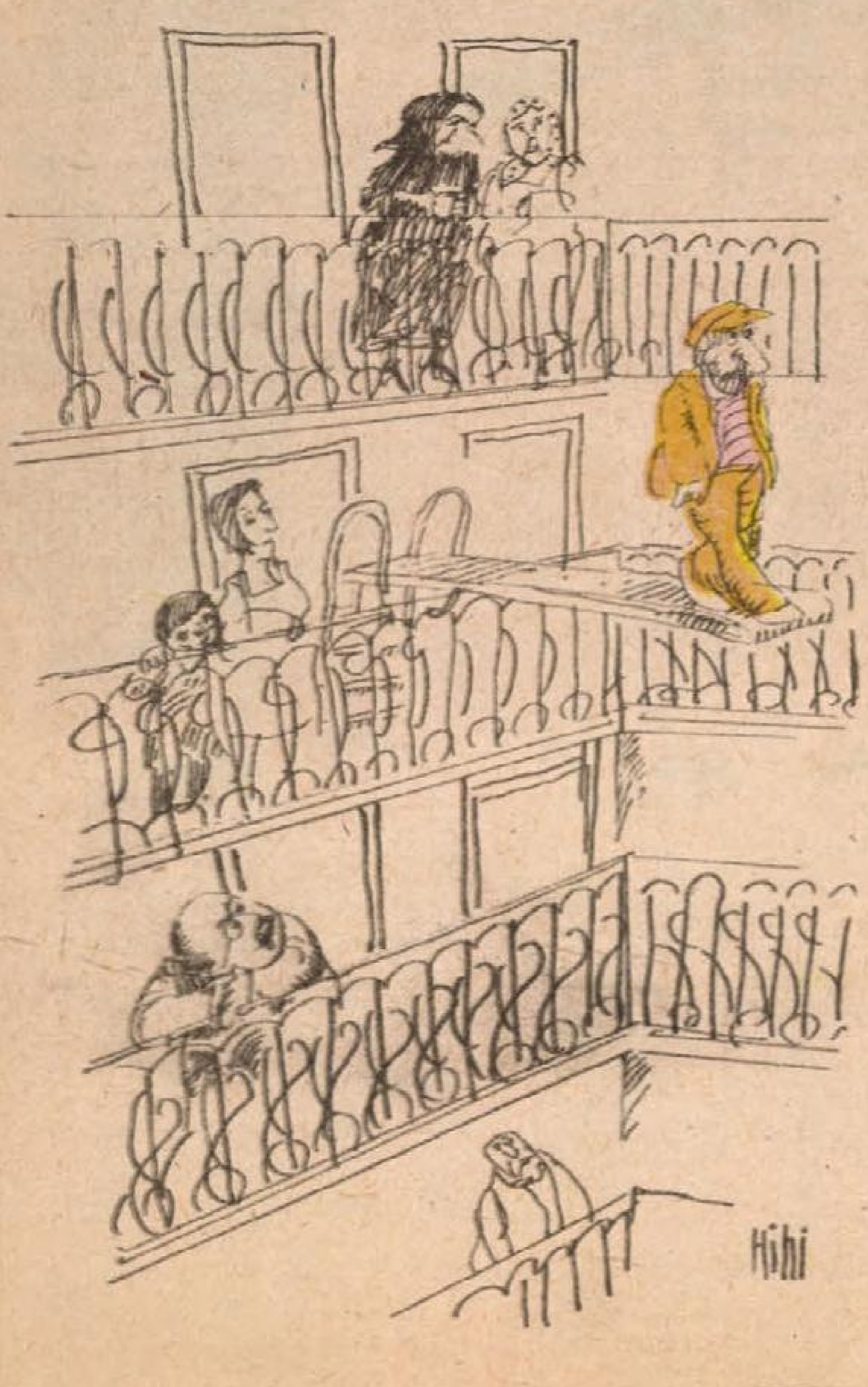

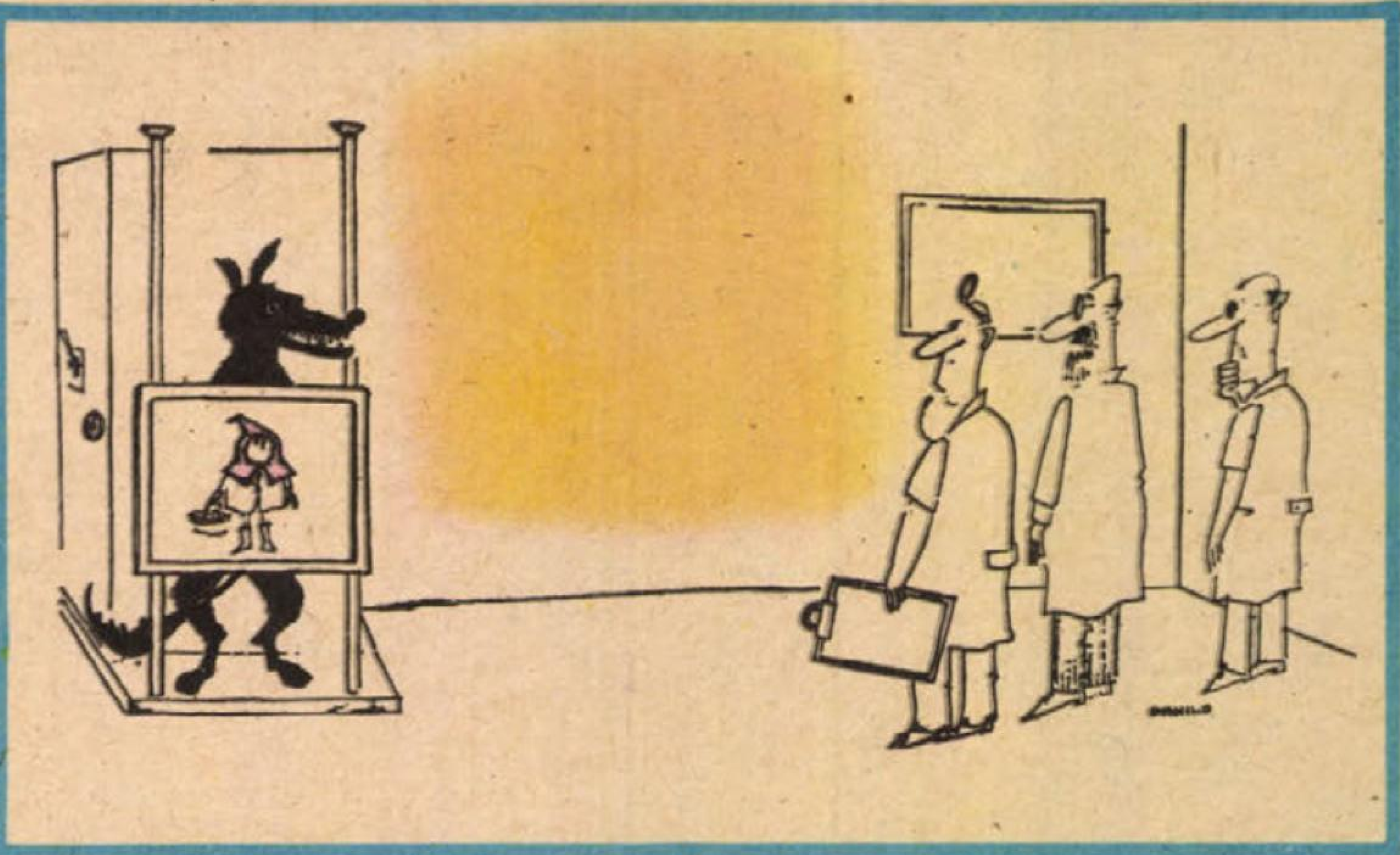

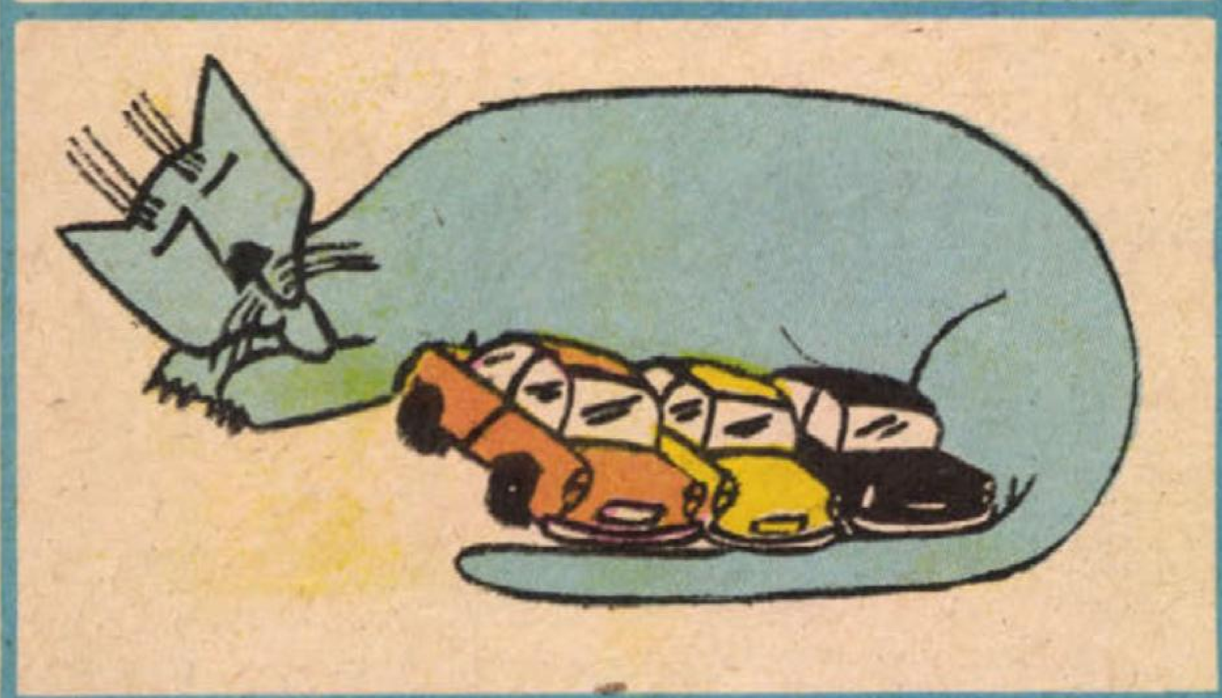

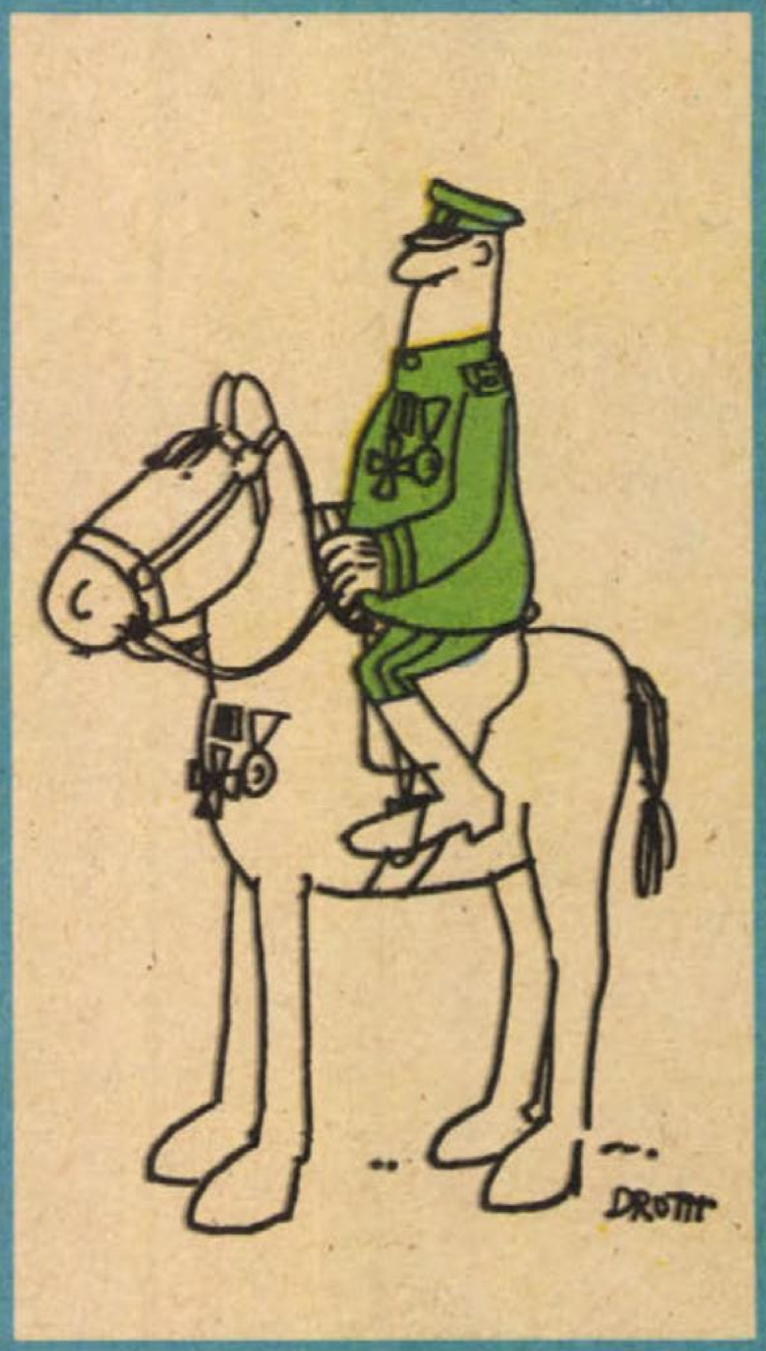
IMPORT HUMOR

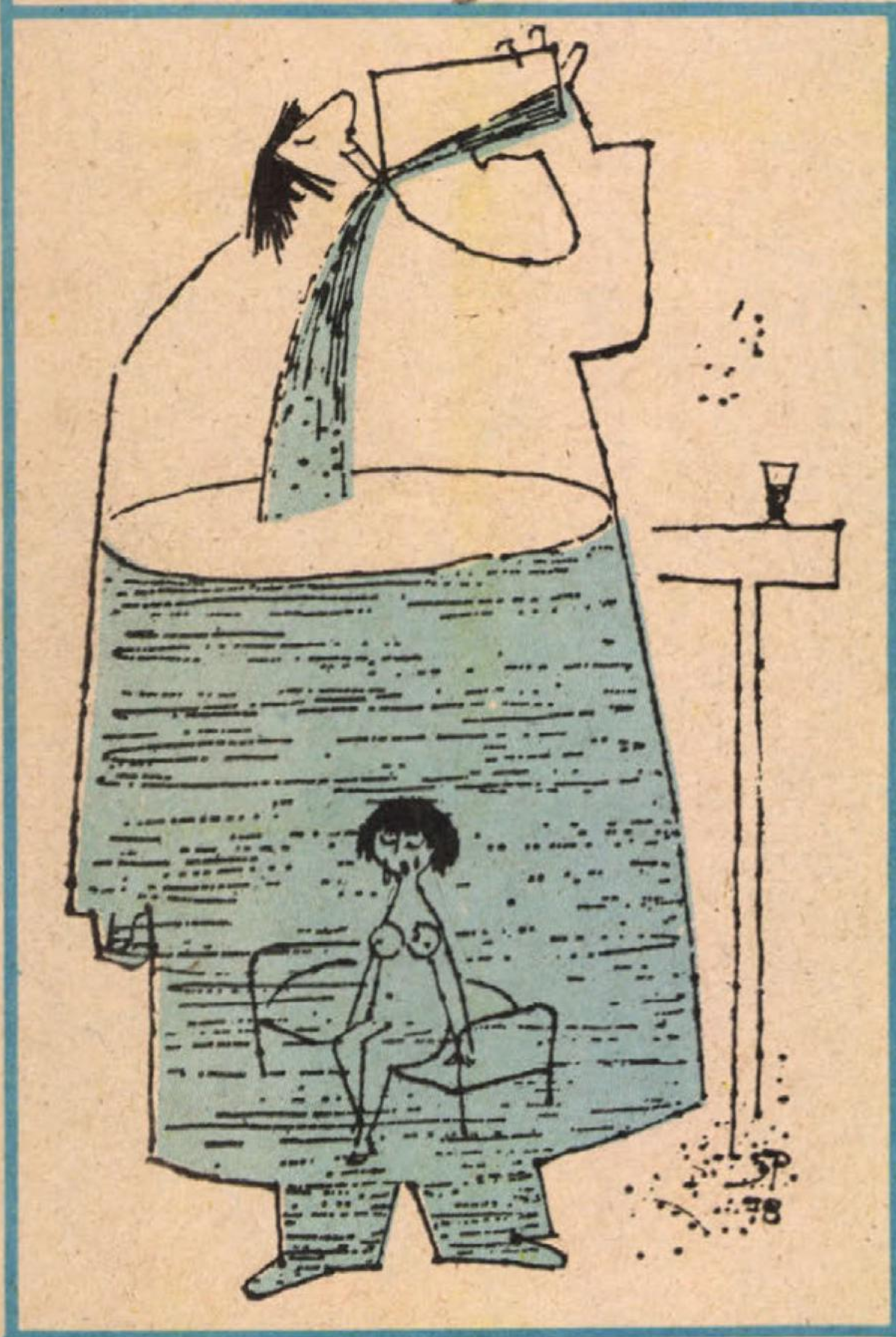
A GABROVÓI NEMZETKÖZI FESZTIVÁL RAJZAIBÓL

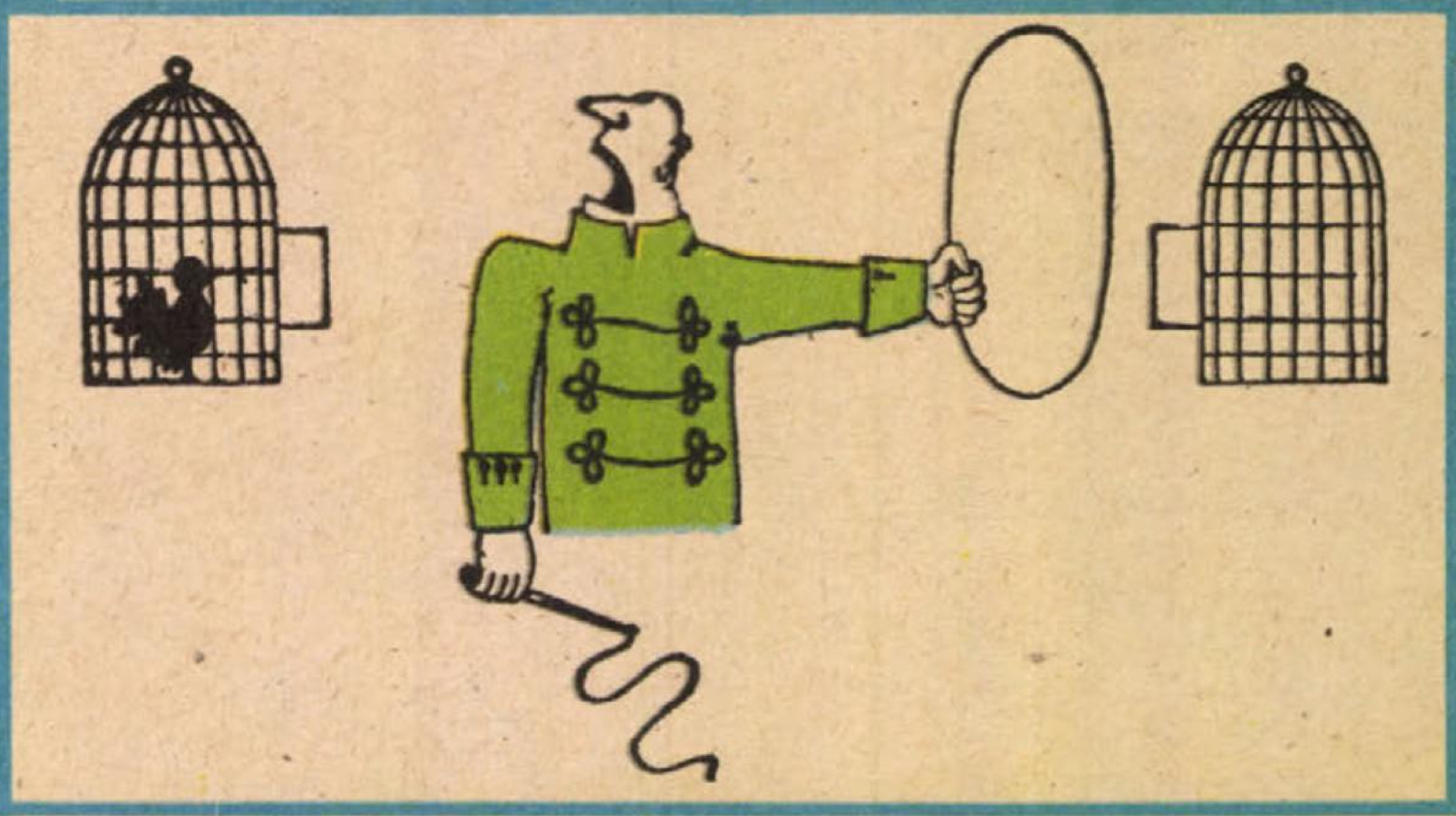

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Milánóból érkezett

— A mi házasságunk is az anyós miatt romlott el. Olyan aranyos, bájos, házias asszony, hogy beleszerettem.

TRIBÜN

Andries van Agtnak, Hollandia miniszterelnökének június negyedikén Athénba kellett volna utaznia, hogy a görögök csatlakozását a Közös Piachoz ő is parafálja. Szó, ami szó, nem utazott. Két nappal előbb ugyanis súlyos bokasérülést szenvedett egy futballmeccsen, amelyet holland politikusok játszottak a leideni egyetem professzorai ellen. Íme, egy sportoló, aki kezét-lábát töri, csak hogy ne kelljen bejárnia a munkahelyére.

Zenekari hangversenyt tartottak Montrealban. Az egyik mű kellős közepén Charles Dutoit, a karmester se szó, se beszéd leintette a zenekart és a közönséghez fordult:

— Most kaptam a hírt — mondta —, hogy a Stanley Kupa döntőjében a Montreal Canadiens csapata 6:2-re verte a New York Rangers korongozóit.

Ötszörte nagyobb sikere volt, mint ugyanazon a hangversenyen Debussynek.

Tájékozódási futóverseny az NSZK-ban. Egy járókelő figyelmezteti a teljesen kimerült versenyzőt:

— De kérem, ön fordítva tartja a térképet.

A futó felderül:

— Óh, most már értem, hogyan kerültem München helyett Hamburgba.

Brian Clough, a BEK-győztes Nottingham Forest menedzsere mondta a taktikai megbeszélések buktatóiról:

— Nehéz emberek a labdarúgók. Előfordul, hogy nem mondsz nekik semmit és azt is félreértik.

A híres baseballjátékos fizetésemelést követel, a klub gazdája nem adja meg. A fiú lógó orral meséli az esetet a társainak.

— Na és — kérdik — nem csaptál az asztalra?

— Odacsaptam — mondja a játékos —, de a gazdag emberek asztalra csapása, úgy látszik, hatásosabb.

(p. p.)

AZ OLVASÓ OLDALA

ÖRÖKZÖLD HELYJEGY

Péntekre esett május 25-e, amikor zsúfoltak a vonatok, ezért — vállalva azt, hogy inkább néhány órával később érünk haza, helyjegyet váltottunk a

Hajdú expresszre, nyugodt, kényelmes utazás, biztos ülőhely reményében. Amikor azonban — két vizsga és egy féldélutános vásárlás után — kerestük a helyünket, kiderült, hogy ilyen számú hely nem is létezik!

A kupékban ugyanis csak nyolc hely van, amely 11—18-ig, vagy 21—28-ig sorszámozott. A kalauzt kértük, mondja már meg, hol vannak a mi helyeink, a 18. és 21. közötti sorszámok, mire azt válaszolta: sehol. (Semmi többet nem mondott, elnézést nem kért). A jegyünket azért kezelte, majd a folyosón mellettünk — szintén állva — utazó két kiskatonát, mert nem volt helyjegyük, 40—40 forintra megbüntette.

Tudom, hogy a helyjegy örökzöld téma, de kíváncsi volnék rá, hogy ez vajon hányadik variáció és hány követi még, az utasok bosszantására?

Tóth Júlia
Hajdúböszörmény,
Arad u. 29. 4220.

SZEGÉNY KIS MOZIS PANASZAI

Az ifjú pár elment az Urániába filmet nézni, ahol egyikőjük székét éppen javították, ezért átültették őket a mozi üresen álló legjobb helyére. Itt véget is érne a történet, ha a kedves vendég előadás után nem követelt volna elégtételt „meghurcoltatásáért".

Nosza panaszra a pénztároshoz! Az csak kezét tördeli: „Véletlenül adtam ki, bocsánatot kérek". De ez kevés. Nosza az üzemvezetőhöz! Az csak kezét tördeli: „Most már mit tehetnénk, elnézést, véletlen volt. Szerencsére a legjobb helyünket tudtuk helyette biztosítani."

A kedves közönséget ez persze nem elégíti ki, ha egyszer igazáért harcol. Nosza egy levél a Ludashoz, hadd lássa ország, világ, hogy mi folyik a kulturális alvilágban. A panaszlevél megjelenik (Ludas, 19-es szám) és a sajtótörvény értelmében a mozinak válaszolnia kell rá harminc napon belül.

Nemes bosszú az incidensért. De hogy még teljesebb legyen az öröm, az ifjú pár a Magyar Ifjúságban is megjelenteti ugyanezt a panaszlevelét. A mozisok pedig tehetetlenül harapdálják ceruzájuk végét. Mit lehet erre válaszolni? És talán újabb lapokban is megjelenik az Uránia törött széke, ezért elhatározzák, hogy majd egyszerre válaszolnak a Lityeraturnaja Gazéta és a New York Herald Tribune azonos olvasói levelére.

Csupán egy probléma vetődik fel az ügy kapcsán, az, hogy a kedves nézők és a filmszínházak nincsenek egy súlycsoportban. Mert ki látott még olyat, hogy egy mozi írjon olvasói levelet fordított esetben. Pedig lehetne, szerintem ilyesformán:

„Ma egy nézőnk összetörte a székét, egy másik ellopta a WC-ülőkét, többen italt csempésztek be a nézőtérre, ahol borzalmakat műveltek, szemeteltek, hangoskodtak, megverték a portást, sértegették a pénztárosokat és szétkenték a rágógumit az üléshuzaton. Tisztelet a kivételnek, aki viszont a gumiba beleült.

A sajtótörvény értelmében megjegyezzük, hogy a felsoroltakat elkövető kedves közönség harminc napon belül köteles válaszolni olvasói levelünkre.

Amennyiben erre nem kerül sor, akkor még vagy tíz lapban megjelentetjük panaszainkat, és büntetésből beírunk minden nézőnk panaszkönyvébe . . ."

A mozisok nevében:
Selmeczi Tibor

Leveleslădánkból

Egyik állandó és elsősorban környezetvédelmi kérdésekkel foglalkozó levelezőnk, *Padányi Lajos* (Budakeszi, Erdő u. 64. — 2029) most a

Dénes utcai buszmegálló

szép várójáról ír, amelyet néhány éve létesítettek. Sajnos, rongáló kezek tönk-

reteszik az építményt, a kulturált váró most kulturálatlan állapotban áll a megállóban, körülötte összetiporva hever a nehezen kapható, drága katedrálüveg, amelyet vandál pusztítók tönkrezúztak.

Csopakon, társasüdülőben

van egy kis szobácskája *Veress Zoltán* nyugdíjas olvasónknak (Bp., Attila u. 117. — 1012), aki feleségével együtt évente néhány hetet ott tölt. Eddig, mint nyugdíjasok, személyenként 30 forintot fizettek a strandon, kabin, szekrény s minden egyéb szolgáltatás nélkül. Ezt az idénybérletet az idén megszüntették és — azonos feltételek mellett — 30 helyett 300 forintot kértek. Egyszeriben a tízszeresét, ez bizony sok a nyugdíjasoknak!

Brauner Miklós olvasónk (Csór, Dócza 41. — 8041) új kávéfőzőt vásárolt, 180 forintért. Ám egyhónapi használat után a biztosítószelepen jött ki a gőz, nem is a kávé. Jobban megvizsgálva: a betét rézből van, a főző alumíniumból, rosszak a tömítések, csupa hiba, hiányosság.

Skripek Ferencné (Pilisszentkereszt, Rákóczi u. 25. — 2098) és még nyolcan, akik aláírták a levelet, azt panaszolják, hogy községüknek, Pilisszentkereszt népszerű kirándulóhelynek több mint 2200 lakosa, 2 italboltja, 1 borozója és

mindössze egy vegyesboltja

van. A vegyesbolt is hétfőn csak 6.30-tól 10 óráig van nyitva, aki délelőtt dolgozni jár, az ahol dolgozik, Pesten vagy másutt vásárol még kenyeret, tejet is. A közlekedésük sem jó, cipekedhetnek is: nem lehetne a bolti nyitvatartást megváltoztatni és áruellátásukat megjavítani? — kérdezik.

Kerekes ivókút

van ugyan Tiszaszentimre vasútállomáson, írja *Karalyos Károly* (Karcag, Kun-

madarasi út 91. — 5300), de vizet csak akkor ad, ha előbb vizet öntenek bele. Vizet vízért — mert képtelenek üzembiztos vízkiemelő szerkezetet biztosítani. Egy gémeskút adna vizet, az ásott kútból télen-nyáron lehet vizet kapni.

TÜCSÖK és BOGÁR

Orosz Adél, az Állami Operaház Kossuth-díjas magánénekese nyitotta meg hétfőn Székesfehérváron az Építők Pintér Károly Művelődési Házában a Három dimenzió című fotókiállítását. A kiállítás képeit az Operaház balettművészeinek pró-

Utána pedig Melis György, a kitűnő szólótáncos járt el egy passodoblét.

(A Fejér megyei Hírlapból ollózta Falusi Istvánné, sárbogárdi olvasónk)

— **A világ első halászhajó-exportőrje** Lengyelország. A legújabb lengyel konstrukció a szovjet megrendelésre készült B—670-es hajóüzem. A hajótestben automata gépsorokkal felszerelt zenei csarnok működik; napi teljesítménye 230 ezer doboz makréla, 150 ezer adag halászlékonzerv és 160 ezer szardínia- és halmájkonzerv.

. . . és eljátszhatják a Pisztrángötöst is!

(A Magyar Nemzetben fedezte fel dr. Szondy Viktorné, szeghalmi olvasónk)

ALFREDO VIGLIER tengernagy, az 1928-as Nobel-expedíció utolsó túlélő tagja, hétfőn 78 éves korában elhunyt. Mint emlékezetes, az Italia nevű kor-

A hír viszont Nobile-díjat érdemel.

(A Magyar Hírlapból nyírta Hazslinszky Tamás)

Középdunántúli Gázszolgáltató és Szerető Vállalat

Szeretni házhoz megyünk!

(Beküldte Brém Jánosné, nagykanizsai olvasónk)

Bemenjek? Ne menjek?

(Gödöllőn fotózta Sarlai Károly)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

SZUPERT ITTAM!

Üdítőben a szuper: a MÁRKA

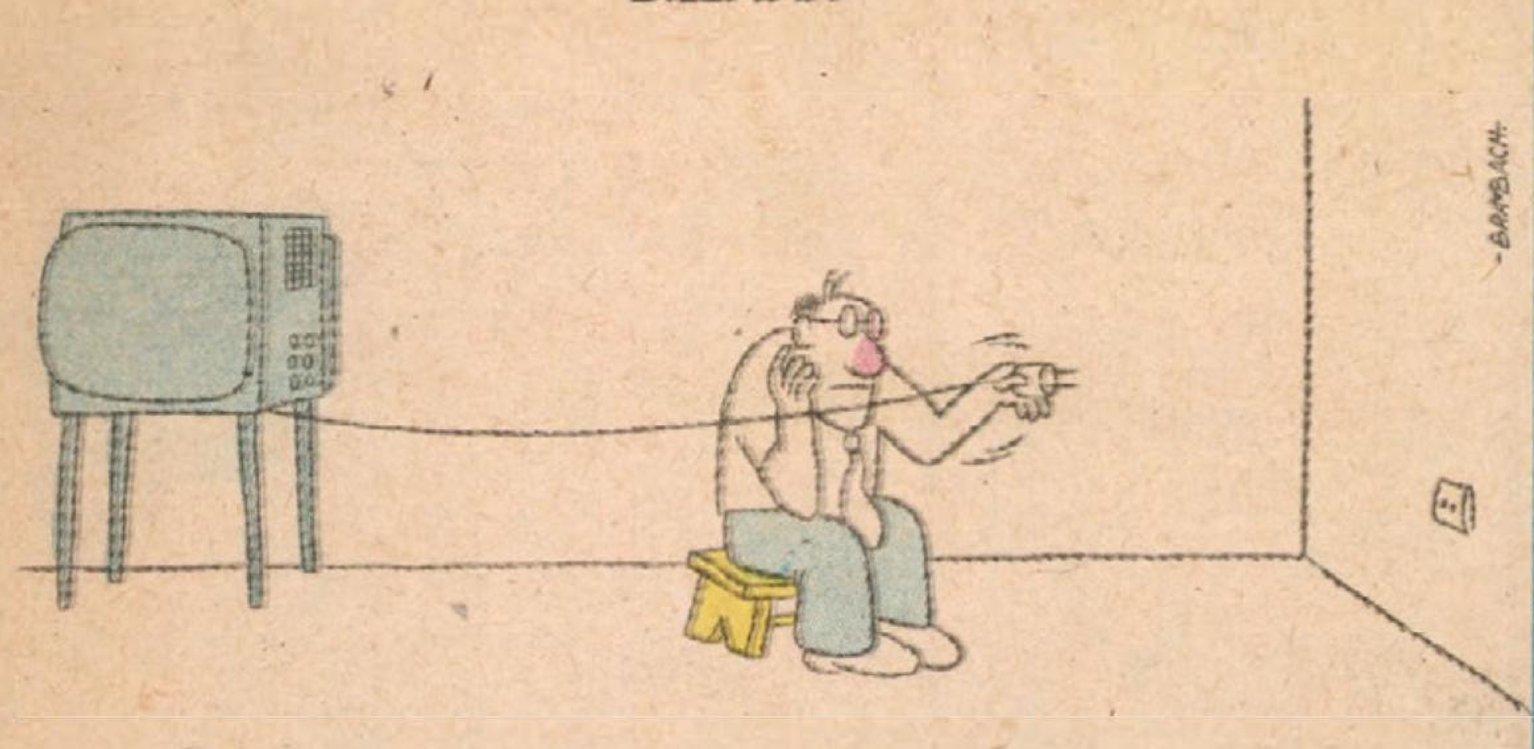
Ami a motornak a szuperbenzin, az az ön szervezetének a borgazdasági vállalatok megannyi kitűnő üdítő itala: felfrissül és új erőre kap tőlük.
A sok finom Márka szörp: a Márka szőlőlé, almalé, meggylé
– mind csupa napfény, vitamin, életerő.
Könnyebben érvényesül, akit mozgékonyság, humorérzék, élénk képzelőerő jellemez.
Mindezeknek bő forrása a Márka. Mindig Márkát igyék, hogy gyorsan célhoz érjen!

AKI MÁRKA ÜDÍTŐT ISZIK, NYER!

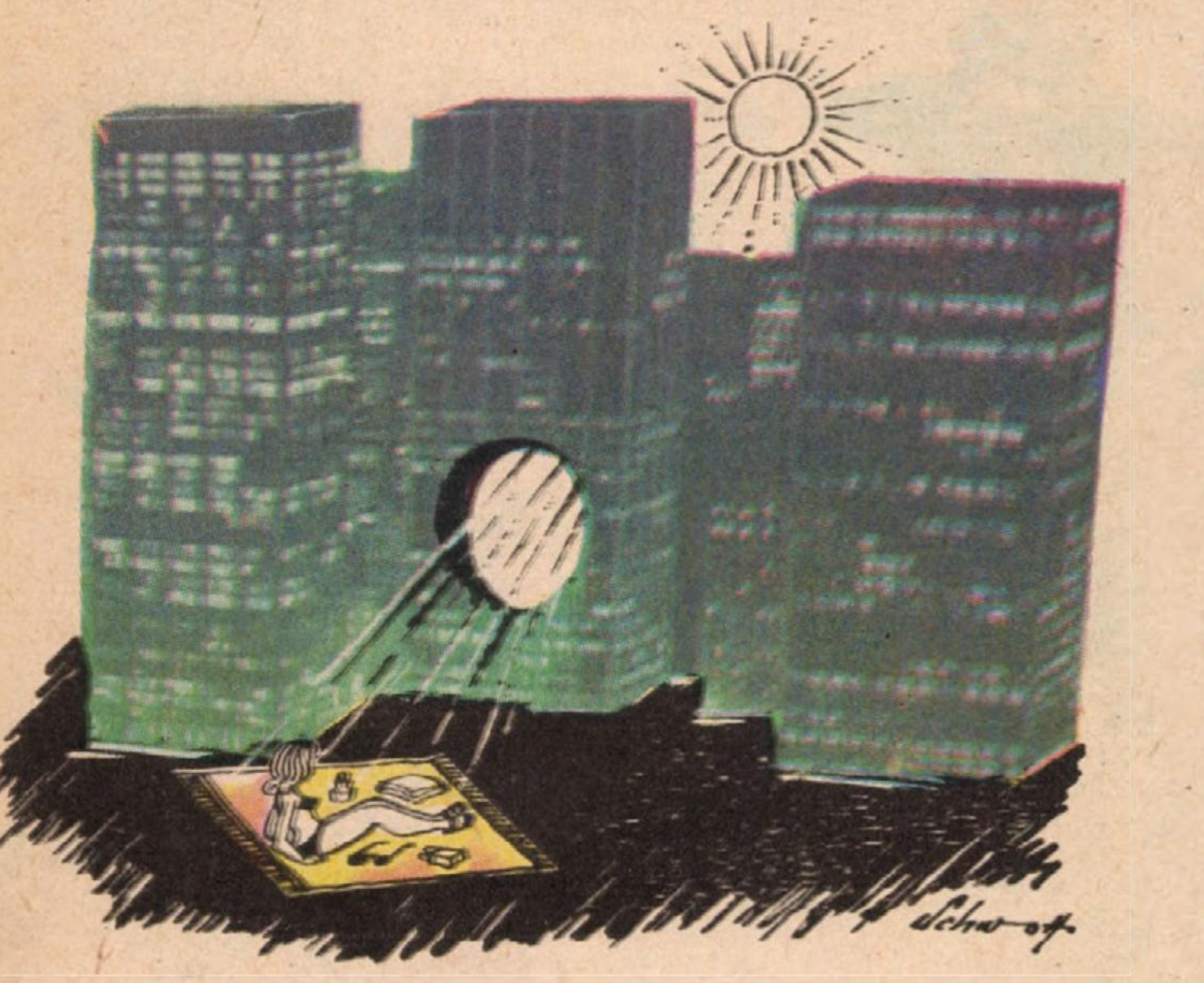
Ön például akár Lada gépkocsi, olimpiai társasutazás és még sokféle értékes nyeremény birtokába juthat, ha gyűjti a Márka italok kupakjait, amelyeknek műanyag betétjén elrejtettük a MÁRKA szó egy-egy betűjét. Az összegyűjtött betűkből rakja ki a MÁRKA szót és ezt az öt kupakot vigye, vagy küldje be a már jól ismert címre: Márkakupakközpont, Budapest VI., Hegedű utca 9. 1061 Telefon: 416-933. Nyitva: hétfőn 13-tól 17 óráig, szerdán 10 órától 18 óráig, pénteken 13 órától 17 óráig. A kirakott MÁRKA szóért sorsjegyet kap. Sorsolás: 1980. február 16-án.

MÁRKÁBAN AZ ERŐ!

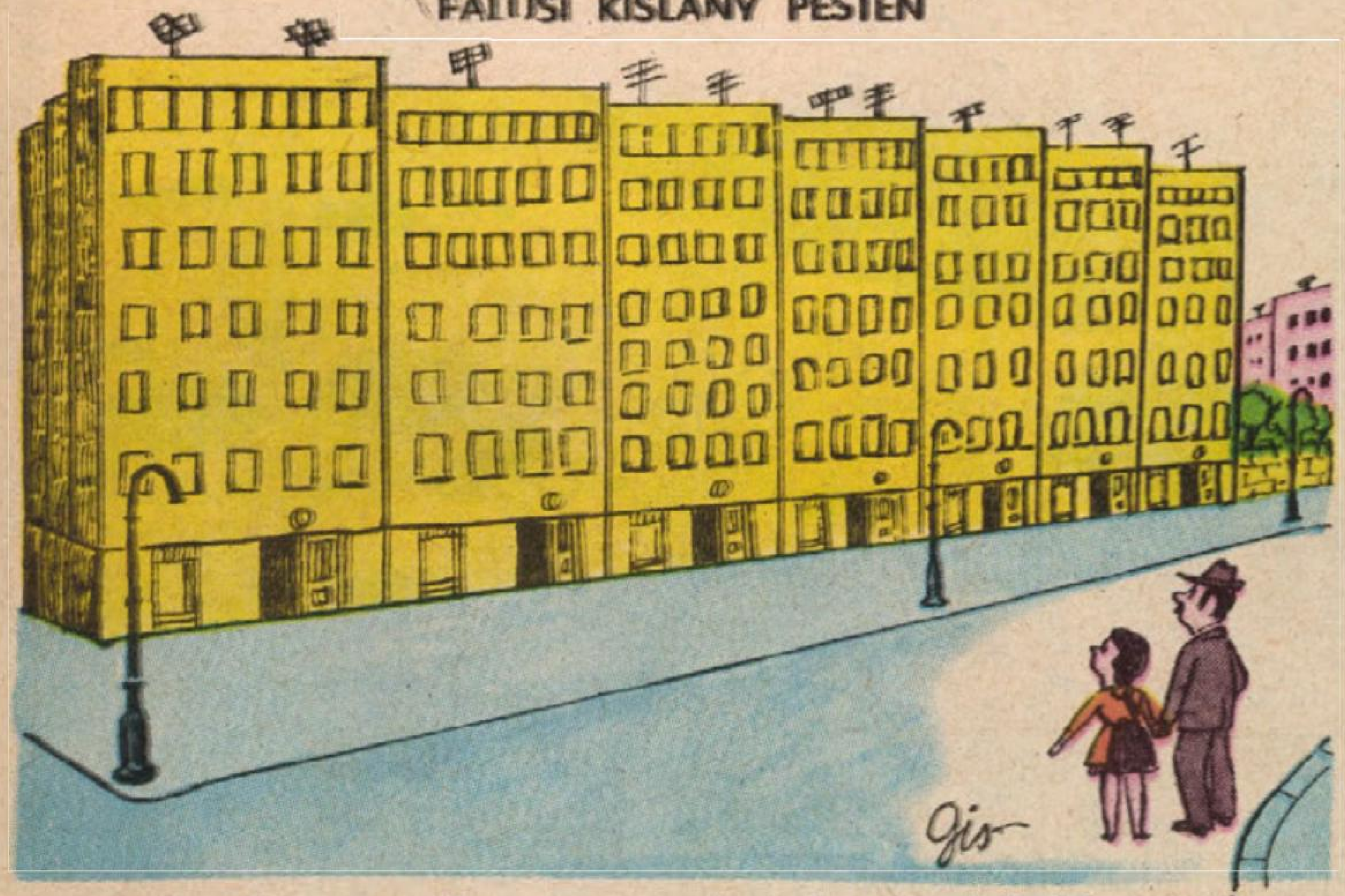
DILEMMA

NYÁR A VÁROSBAN

FALUSI KISLÁNY PESTEN

– Igazán nem tudom megmondani, hogy melyik ház tetszik nekem a legjobban..

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-26 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre

Index: 25 504
ISSN 0134–0611

A csinos Gizi mondja a barátnőjének:

— Végre én is megkaptam a lakáskulcsot.

— Gratulálok! Lakást kaptál a tanácstól!

— Azt nem. Ez a kulcs a főnököm lakását nyitja ...

*

Az ötéves Gyuszika születésétől kezdve a bátyja viselt holmiját kapja. Egyik napon megkérdi:

— Anyu, ha a Laci bátyám megnősül és elválik a feleségétől, utána azt is nekem kell majd feleségül venni?

Bölcs tanács

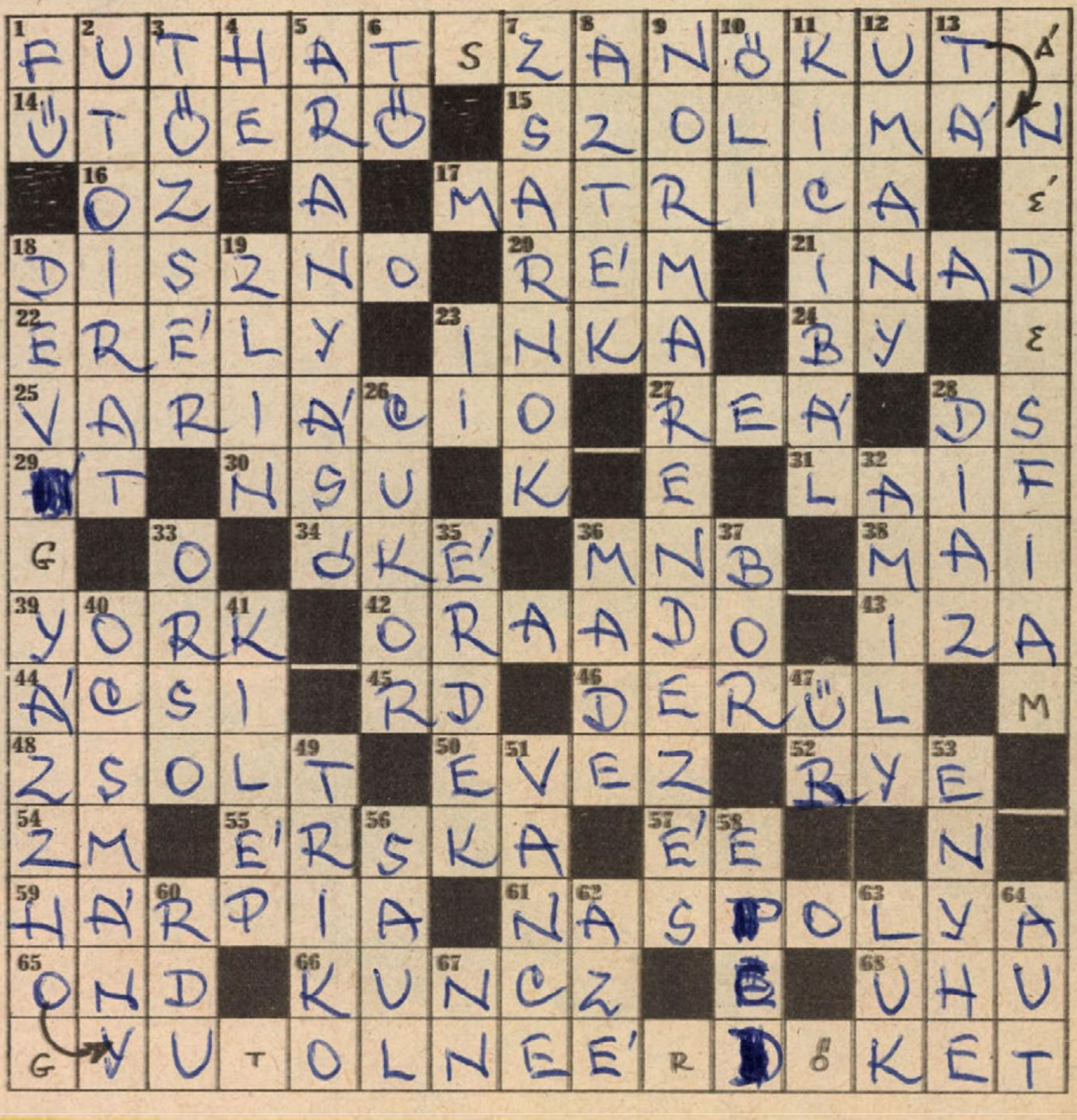
A bölcs tanács, melyet az egyszeri apa adott a fiának, rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 18. soraiban található. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Az ökölvívó fontos tulajdonsága
15. Több török szultán neve volt
16. Emlékezetes mesefilm címe
17. Nyomdai szedésről préselt papírlemez
18. Hasznos négylábú
20. Ijesztő alak
21. ... szakadtából futsz
22. Akaraterő és határozottság ötvözete
23. Winnetou nemzetsége
24. Copyright ...
25. Valamely zenei téma átalakítása
27. Igekötő
28. D. S.
29. Igeképző
30. Külföldi autómárka
31. Fordítva: így szaporodik a vízsz. 18.
34. Minden rendben!
36. Legfőbb pénzintézetünk betűjele
38. Holnapra tegnapi lesz
39. Angliai uralkodócsalád volt
42. A nem véglegesen alkalmazott tanár
43. Meglehetősen ritka női név
44. Csönd legyen!
45. Az erdő közepe
46. Kedélye vidámra fordul
48. Ősmagyar férfinév
50. Csónakot hajt
52. Good ... (angol elköszönés)
54. A szigetvári hős monogramja
55. A legkisebb folyóvíz
56. ... tulya
57. Rokon magánhangzók
59. Házsártos, veszekedő nő
61. Savanykás ízű gyümölcs
65. A hét magyar vezér egyike
66. A Fekete kolostor írója (Aladár)
68. Madár

FÜGGŐLEGES

1. Pázsit
2. Valamilyen irómány pótlólagos része
3. Régen így nevezték a marhakereskedőt
4. A hélium jele
5. A meggazdagodás reménye hajtja
6. Növény része
7. Kenyúr
8. Valaha Mexikó területén élt nép
9. Az ipar technikai fejlődésének következménye
10. Gyilkolja
11. Erővel kirángat
12. Város a Szovjetunióban
13. T. Á.
19. Csehszlovákiai ipar-város
23. Azonos betűk
26. Vízben oldható szénhidrát
28. Portugál felfedező tengerész
32. Határozószó
33. Műrepülő mutatványa
35. Az emberi cselekvések legfőbb irányítója
36. .... in Hungary
37. Szeszes ital
40. Visszataszítóan aljas
41. Lépteit megnyújtja
47. U. B.
49. Könnyű felső öltözék
51. Az USA külügyminisztere
53. A tavaszi időjárás
56. Több magyar főúr neve az Árpádok korában
58. Forrón vágyakozik
60. R. D. U.
62. A föld ..., aki megműveli
63. Lyuk
64. A vonalon kívülre ütött labda
67. Az ismeretlen aláírása

ELMEORVOSNÁL

című rejtvényünk megfejtése:

„Akkor tessék eljönni hozzám, nekem van tizenhat bőrönddel."

200—200 forintot nyert:

Szalai Sándorné, Örményes, 5222

Lohonya Andor, Bp. XVI., Cinke u. 28. 1164

Wohlmuth Richárdné, Bp., Ménesi út 31/a. 1118

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak tartjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Szűr:

OLIMPIAI MACKÓ JÁTÉKOK

